

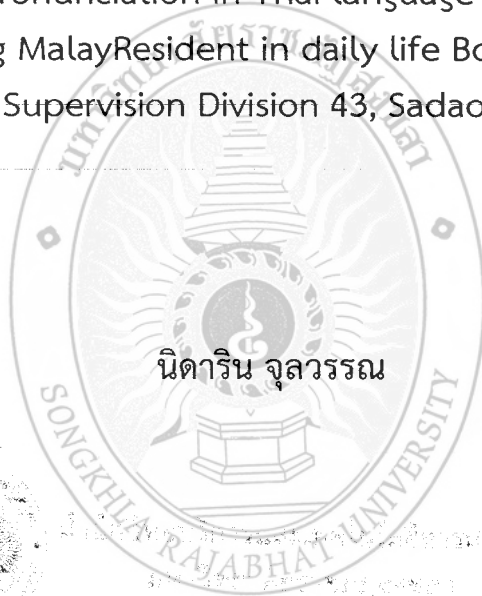
7/2016
9 ม.ค. 2553

รายงานการวิจัย

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น
ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
สังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

Problems in pronunciation in Thai language of primary school
students Using Malay Resident in daily life Border Patrol Police
School under Supervision Division 43, Sadao District SongKhla

นิตาริน จุลวรรณ

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2560

ชื่องานวิจัย ปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายู
ถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา
จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย นิตาริน จุลวรรณ

คณะ ครุศาสตร์

ปี 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวชนกัฬา และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 สามารถอ่านบัญชีคำพื้นฐานแต่ละระดับชั้นได้เกินร้อยละ 50 แต่ทั้งนี้ปัญหาที่พบด้านการออกเสียงคือคำควบกล้ำแท้ นักเรียนที่อ่านออกเสียงผิด ส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ แต่จะออกเสียงพยัญชนะต้นเดียวเพียงพยัญชนะเดียว

เลข Bib#	142-43
วันที่	14 ธ.ค. 2563
เลขเรียกหนังสือ	372-43
	372-43

Research Title	Problems in pronunciation in Thai language of primary school students Using Malay Resident in daily life Border Patrol Police School under Supervision Division 43, Sadao District SongKhla
Research	Nidarin Junlawan
Faculty	faculty of Education
Year	2019

Abstracts

Research on the problem of pronunciation in Thai language of primary school students using the Malay dialect in daily life The Border Patrol Police School under the Supervision Division 43, Sadao District, Songkhla Province has two purposes: to study the problem of pronunciation in Thai language of the primary school students who use the local Malay language in daily life. Border Patrol Police School under Supervision Division 43, Sadao District, Songkhla Province, 4 schools Ban Thung Sabai Jai Border Patrol Police School Ban Chai Khuan Border Patrol Police School Border Patrol Police School, Sport Media And Border Patrol Police School, Ban Baro For objective 2, to be a guideline for creating tools to solve problems with pronunciation in Thai language of primary school students who use Malay dialect with Thai language students in daily life. Border Patrol Police School under Supervision Division 43, Sadao District, Songkhla Province

The results of the study showed that the grade 1-3 students of the Border Patrol Police School under the Supervision Division 43 were able to read basic word accounts for each grade level by more than 50 percent. genuine Students who read aloud Most often do not pronounce the diphthongs. But will issue a single consonant with only one consonant

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรภาษาไทย คณะครุศาสตร์ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบคุณอาจารย์เกษมา สุระเดชา อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

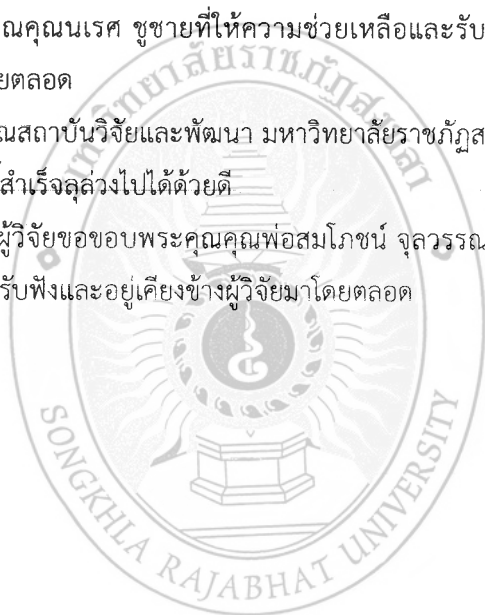
ขอขอบคุณอาจารย์วาทิต ธรรมเชื้อ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทุกท่านที่เป็นกำลังใจ และรับฟังปัญหาของผู้วิจัยจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคุณนเรศ ชูชายที่ให้ความช่วยเหลือและรับฟังปัญหาของผู้วิจัยรวมทั้งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยจนสามารถทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อสมโภชน์ จุลวรรณ และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา คอยรับฟังและอยู่เคียงข้างผู้วิจัยมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
สมมติฐาน	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา	38
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา	41
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวลชนกัฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา	45
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผลการวิจัย	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	58
ประวัติผู้วิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความมีเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกทั้งภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี โลกทัศน์และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่าภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551 : 4) ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน เพราะการอ่านหมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ ความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การอ่านมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น อ่านได้กับอ่านเป็น อ่านเล่นกับอ่านจริง ซึ่งพื้นฐานของการอ่านคือต้องอ่านได้ กล่าวคืออ่านถูกต้องตามอักขรวิธี หลักการประสมอักษรหรือเรียกว่า การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง (โกชัย สาริกบุตร, 2519 : 19-20)

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 จังหวัดสงขลาเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โดยจัดตั้งตามโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งโปรดให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่แถบชายแดนไทยของจังหวัดสงขลา สตูล และตรัง โดยเฉพาะคุณภาพชีวิตของเยาวชนที่ต้องได้รับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษาเทียบเท่าเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเมือง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีโดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาคะแนนโอเน็ต (O-net) ทั้งนี้ผู้วิจัยมีโอกาสเก็บข้อมูลภาคสนามจากนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่อ่านภาษาไทยไม่ออก และนักเรียนบางคนเขียนภาษาไทยไม่ได้ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน และมีโอกาสอ่าน เขียนภาษาไทยค่อนข้างน้อย ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การเรียนในรายวิชาต่างๆ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้ นักเรียนก็ไม่สามารถเรียนรายวิชาอื่นๆ และทำข้อสอบได้เช่นกัน

ภาษามลายูนับเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อภาษาไทยทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะกลุ่มพื้นที่เป้าหมาย อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย และอาจส่งผลกระทบต่อสำเนียงการพูดของนักเรียนที่เชื้อสายมลายูต้องเรียนรู้ภาษาไทยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เช่นเดียวกับนักเรียนเชื้อสายไทยพุทธทั่วไป แต่สภาพความเป็นจริง เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ดังกล่าวมักใช้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวันเพื่อติดต่อสื่อสาร และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเมื่ออยู่ที่โรงเรียน ปัญหาด้านการสื่อสารจึงเกิดขึ้น เพราะภาษามลายูแตกต่างกับภาษาไทยเป็นอันมาก

ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนเชื้อสายมลายูน่าจะมีปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทย จากกร ทบทวนงานวิจัยพบว่ามีผู้ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์พอสุมควรว อาทิ ประสงค์ ราชณสุข และคณะ (2523) ศึกษาวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา บรรเลง สุปิ (2536) วิเคราะห์ความยากง่ายในการอ่านและการเขียนคาพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จิตประภา ศรีอ่อน (2522) ศึกษาปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของ เด็กชาวเขาเผ่าม้งในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก ธีระพันธ์ เหลืองทองคำและคณะ (2558) ศึกษาการอ่าน ออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัดของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษา ตอนต้นในจังหวัดพะเยา โดยนำปัญหามาสร้างแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เป็นต้น

จากงานวิจัยที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ แต่ยังไม่ มีผู้ใดศึกษาปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเชื้อสายมลายู โรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบปัญหาอันจะเป็นประโยชน์ ในการจัดการศึกษาและพัฒนาภาษาไทยแก่นักเรียนทวิภาษา

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่น โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การเลือกพื้นที่ ผู้วิจัยเลือกอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 และเป็นพื้นที่ทางการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาดำเนินโครงการสืบสานงานตามพระราชดำริ

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเชื้อสายมลายูมีคุณสมบัติดังนี้

2.1 เป็นนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนซึ่งเป็นพื้นที่วิจัย

2.2 มีบิดามารดาพูดภาษากลุ่มชาติพันธุ์นั้นๆคือภาษามลายู

2.3 นักเรียนต้องใช้ภาษามลายูสื่อสารในชีวิตประจำวันกับบุคคลในครอบครัวและคนในชุมชนที่มีชาติพันธุ์เดียวกัน

3. นักเรียนต้องมีภาวะในการออกเสียงและสติปัญญาที่สมบูรณ์

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ครูคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวันระดับชั้นละ 5 คน จากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนล้อมวลชนกีฬา และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ รวมจำนวน 60 คน

สมมติฐาน

นักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวันไม่สามารถอ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์กำกับได้ เนื่องจากระบบเสียงของภาษามลายูไม่ปรากฏเสียงวรรณยุกต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่น และภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 67 มาตรฐาน สำหรับสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่างๆที่เขียนไว้ออกมาให้ถูกต้อง ชัดถ้อยชัดคำ และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟังซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญ ดังที่หน่วยงานนิเทศกรรมการฝึกหัดครู (2513) กล่าวว่า “...การอ่านออกเสียงมีความสำคัญมากเพราะเป็นการสื่อความหมายที่จะทำให้ผู้ฟังได้เข้าใจอย่างชัดเจนครบถ้วน...” การอ่านออกเสียงอาศัยการทำงานที่สัมพันธ์กันระหว่างสายตา สมอง และอวัยวะในการอ่านออกเสียง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า “อ่าน ก. ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ คตินับ (ไทยเดิม)”

ยรรยง มีสติ (2525) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านออกเสียงไว้ว่า “การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียง คือ สายตาจะต้องจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายที่ต่างๆที่เขียนไว้ สมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมาอย่างสำเร็จรูป”ในการอ่านออกเสียงผู้อ่านจะต้องคำนึงว่า กำลังอ่านให้ผู้อื่นฟัง การอ่านของตนเองสามารถสื่อสารแก่ผู้ฟังได้ตรงตามผู้เขียนข้อความต้องการหรือไม่ การอ่านออกเสียงจึงไม่ใช่การถ่ายทอดถ้อยคำหรือว่าตามตัวหนังสือเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงสารเต็มทั้งหมด ซึ่งสารเต็มหรือข้อความที่อ่านจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ถ้อยคำ
2. เรื่องราว
3. บรรยากาศ

หลักทั่วไปในการอ่านออกเสียง อาทิ ความชัดเจน หมายถึง ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำทั้งเสียงสระพยัญชนะ วรรณยุกต์และคำควบกล้ำ และอ่านให้ชัดเจนได้ยินทั่วถึง โดยไม่ดังหรือค่อยเกินไป

ความถูกต้อง คือ ผู้อ่านสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทยหรือของภาษาอื่นที่ไทยนำมาใช้ รวมทั้งการอ่านถูกต้องตามความนิยมด้วย ซึ่งผู้อ่านจะต้องศึกษาหลักการอ่านที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอเมื่อสงสัยคำอ่านคำใดก็ให้ยึดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก

ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัดหรือเสียจังหวะ ความคล่องแคล่วนี้จะเกิดจากการได้ฝึกฝนบ่อยๆและสม่ำเสมอจนเกิดทักษะในการอ่านก็จะเกิดความคล่องแคล่วในการอ่าน

การเว้นจังหวะวรรคตอน เป็นสิ่งสำคัญในการอ่านออกเสียง เพราะถ้าผู้อ่านเว้นจังหวะหรือวรรคตอนผิดที่ เช่น หยุดเว้นวรรคกลางประโยคหรือกลางข้อความก็จะทำให้ความหมายผิดไป ผู้ฟังเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนผิดไปจากความหมายที่แท้จริงได้ ผู้อ่านจึงควรทำความเข้าใจข้อความให้ดีกว่าก่อนว่าควรเว้นวรรคตอนที่ไหน อย่างไร

การอ่านตามวิธีประสมอักษร การอ่านคำภาษาไทยที่ใช้ตัวพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ประสมกัน มีหลักการผันวรรณยุกต์

ปัญหาของการอ่านออกเสียง อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง และมักจะอ่านคำผิดบ่อย ๆ เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง อ่านออกเสียงโดยไม่ใส่ความรู้สึก และมักจะอ่านเหมือนเด็กเล็กที่เพิ่งหัดอ่านหนังสือ อ่านออกเสียงติดตะกุกตะกัก ใช้น้ำเสียงในการอ่านราบเรียบไม่มีอารมณ์หรือความรู้สึกในการอ่าน อ่านออกเสียงแล้วจับใจความไม่ได้ เพราะกังวลอยู่กับเสียงที่เปล่งออกมา โดยจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเสียงเป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนอ่านออกเสียง ให้นักเรียนรู้จักแบ่งปันข่าวสารให้ผู้ฟัง มีความรู้สึกเพลิดเพลินกับสิ่งที่ได้อ่าน พัฒนาบุคลิกภาพของตน และเป็นการรวมทักษะการอ่านและการพูดเข้าไว้ด้วยกัน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2540)

การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของสายตา การพูด และการคิด ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีการเตรียมตัว ศึกษาข้อความที่จะอ่าน แบ่งวรรคตอน ให้จังหวะในการเน้นคำเพื่อใส่อารมณ์และกำหนดสีหน้า ท่าทาง ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การอ่านออกเสียงสามารถจัดเป็นกิจกรรมได้ 3 แบบ คือ อ่านพร้อมกันเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล และศึกษารูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ดีขึ้น

การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงนั้น ครูควรเป็นผู้ที่หาทริคในการฝึกมาใช้ เพื่อมิให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย และผลของการฝึกมีสัมฤทธิ์ผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้เสนอแนะในการฝึกการอ่านออกเสียง ดังนี้ (สุนันท์ สันติเตชา. 2551. 44)

1. ในการฝึกครั้งหนึ่ง ๆ ครูควรตั้งความมุ่งหมายไว้เพียงอย่างเดียว เช่น ฝึกให้อ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง หรืออ่านออกเสียงตามเนื้อเรื่อง (ละคร)
2. ควรฝึกบ่อย ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ เพราะการใช้เวลาฝึกในแต่ละครั้งนานเกินควร จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายที่จะอ่าน ขณะที่ฝึกควรหัดให้เด็กจับหนังสือให้ถูกวิธีด้วย
3. การสอนให้อ่านคำยากนั้น ครูควรหาทางแทรกหลักเกณฑ์การอ่านตามอักขรวิธีให้เหมาะสมกับวัยและโอกาส เพราะนักเรียนจะได้รู้อย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้จำได้แม่นยำ การสอนคำยากในแต่ละบทเรียน ครูควรให้เด็กศึกษาก่อนและจึงให้อ่าน
4. ข้อความที่เป็นร้อยแก้ว ควรให้เด็กฝึกอ่านเดี่ยว เพราะในชีวิตประจำวันเด็กจะต้องพบกับการอ่านด้วยตนเอง ส่วนร้อยกรองให้อ่านเป็นเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มก็ได้แล้วแต่ครูจะเห็นสมควร ในขณะที่อ่านเด็กจะต้องอ่านให้ได้ยินทั่วถึงกัน
5. ข้อความที่เด็กอ่านควรเป็นข้อความทั้งที่เด็กเคยเห็นและไม่เคยเห็นด้วย เพื่อเด็กจะได้นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง
6. ให้ตอบคำถาม สรุป เพื่อจับใจความของเรื่องที่อ่านไปแล้ว

ความหมายของการอ่าน

ก๋อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2509) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรที่ใช้ในการอ่านเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายแทนความคิดหรือข้อเท็จจริงอีกทีหนึ่ง

รัญจวน อินทรกำแหง และคณะ (2519) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิดโดยมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจน

อัมพร สุขเกษม (2520) ได้ให้ความหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า อ่านเป็นการมองดูตัวอักษรซึ่งประกอบเป็นคำ ให้เข้าใจความหมายของคำตรงตามความหมายที่ผู้แต่งตั้งใจเอาไว้ และนำความหมายของคำที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ฮิลเดรท (Gertrude H. Hildreth. 1968) การอ่านคือ กระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

แอโรสมิท (Grey Arrowsmith. 1972) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง ความรู้สึกหรือสภาพทางจิตที่เกิดขึ้นในสมอง ด้วยความเข้าใจถ้อยคำที่เขียนหรือที่พิมพ์ขึ้นมา ความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อความคิดความรู้สึกของผู้อ่านตรงกับความรู้สึกของผู้เขียนก่อนที่จะเขียนออกมาเป็นถ้อยคำ

จากความหมายของการอ่านข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ด้วยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

การสอนอ่านออกเสียง นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญไม่น้อยกว่าการอ่านในใจ อีกทั้งยังต้องเพิ่มความสำคัญของการฝึกฝนเพื่ออ่านให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธี เพื่อนำไปสู่การใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารทั้งในโรงเรียนและนอกห้องเรียน และเป็นการฝึกฝนต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย ในแต่ละวันผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงมาเกี่ยวข้องกันทั้งในห้องและนอกห้องเรียน การอ่านออกเสียงถือว่ามีความสำคัญต่อการฝึกฝนมีความสำคัญต่อผู้เรียนทุกระดับโดยเฉพาะระดับประถมและระดับมัธยมศึกษา ยิ่งปัจจุบันภาษาอื่น ๆ เข้ามามีบทบาททำให้ผู้เรียนอ่านและพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง ผู้สอนจึงควรเน้นการฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ถูกวรรคตอน และคล่องแคล่ว (สุตาพร ไชยะ.2552)

พัชรี ปฏีรูปวาที (2547. 27) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการสื่อสารกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน โดยผ่านกระบวนการแปลสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ วลีประโยคเพื่อสื่อสาร และเผยแพร่ความคิด นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้อย่างได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริม ในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยายเรื่องสั้น เรื่องแปลการ์ตูน บทประพันธ์บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทความวิชาการ รายงาน การประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับ ความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้น ช่วยให้มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ได้ หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจ หรืออยากรู้เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์หลากหลาย ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นาน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้หรือนำไปเป็นหัวข้อ สนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การคิดวิเคราะห์บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. เอกสารเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

การเรียนการสอนภาษาไทยโดยทั่วไป มีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดเพียงประการเดียวคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ความรู้ทางภาษาศาสตร์จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนภาษาไทย ครูภาษาไทยจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ทั้งในด้านระบบเสียง ระบบคำ และระบบไวยากรณ์ โดยเบื้องต้นหากครูผู้สอนภาษาไทยไม่สามารถเข้าใจระบบเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และไม่สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องก็ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเช่นกัน เรื่องของการใช้ภาษาเป็นเรื่องกว้างขวางไม่ว่าจะคิดจะเขียน จะอ่าน พูดหรือฟัง ย่อมต้องใช้ ภาษาอยู่ตลอดเวลา การใช้ก็มักจะต้องใช้ไปตามแบบที่คนพูดภาษาเดียวกันฟังเดียวกันใช้กัน ถ้าผิดไปก็ไม่นับว่าแปลก แต่ถ้าผู้ใช้ภาษายอมรับใช้กันทั่วไปไม่เข้าความแปลกก็จะหายไปกลายเป็นความเคยชิน การใช้ภาษาจึงไม่ใช่หลักภาษาทั้ง ๆ ที่หลักภาษาก็สร้างขึ้นมาจากภาษาที่ใช้ใช้กันนั่นเอง

ภาษาศาสตร์เป็นวิชาว่าด้วยการศึกษาภาษา การศึกษาภาษา คือ การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษา การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษาต่างกับการเรียนเพื่อให้รู้ภาษา การค้นคว้าหาความรู้เรื่องภาษาตามแนวภาษาศาสตร์นั้น มุ่งหมายจะทราบความจริงในเรื่องระบบโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาผลการเรียนเพื่อรู้ภาษาจุดหมาย คือ ทักษะความสามารถในการสื่อสารกันด้วยภาษา (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. มปป)

คำว่า “ภาษาศาสตร์” เป็นศัพท์บัญญัติจากคำภาษาอังกฤษว่า “linguisticW พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 อธิบายว่า ภาษาศาสตร์หมายถึง วิชาที่ศึกษาภาษาในแง่ต่าง ๆ เช่น เสียง

โครงสร้าง ความหมาย โดยอาศัยวิธีการวิทยาศาสตร์ เช่น การตั้งสมมติฐาน เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน ข้อมูลและสรุปผล

วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการศึกษานั้นประกอบด้วย การสังเกต การตั้งสมมติฐาน การเก็บหรือบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์กฎเกณฑ์ของข้อมูลภาษาและสรุปเป็นแนวคิดหรือทฤษฎี (จรรววรรณ ศรียาภย. 2556)

จรัลวิไล จรุงญโรจน์ (2548 : 8-10) ได้กล่าวถึงประโยชน์และการประยุกต์ใช้ภาษาศาสตร์กล่าวคือ ความรู้ด้านสัทศาสตร์ (phonetic) เป็นสาขาหนึ่งของภาษาศาสตร์ จะได้เรียนรู้ว่าการออกเสียงของมนุษย์ ต้องใช้อวัยวะส่วนไหนอย่างไร เมื่อผู้เรียนภาษาที่สองออกเสียงผิดเราสามารถบอกเขาได้ว่าเขาควรบังคับ อวัยวะในช่องปากของเขาอย่างไรจึงจะได้เสียงที่ถูกต้อง เช่น เราอาจจะบอกว่าให้ขยับลิ้นมาข้างหน้าอีกนิดให้ ปลายลิ้นแตะด้านหลังฟัน วิธีนี้ทำให้การแก้ไขการออกเสียงเป็นไปได้รวดเร็วกว่าการฝึกฝนแต่เพียงอย่างเดียว

ศาสตราจารย์ บุญเลิศ (2538 : 267-272) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการเรียนการสอนภาษาเป็น 3 ประเด็น ซึ่งพอสรุปได้คือ

1. แนวความคิดทางภาษาศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษา โดยครูผู้สอนภาษาจะต้อง เข้าใจว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่โดยทั่วไปการเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะเป็นไปในทาง ปรับปรุงมากกว่าทำลาย

2. แนวประยุกต์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนภาษาสามารถนำแนวทางการ ประยุกต์ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทย เช่น ความรู้ในเรื่องเสียงที่เกิดของเสียงและการ เปลี่ยนแปลงของเสียง จะทำให้ครูเข้าใจปัญหาที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาถิ่นหรือภาษาชนกลุ่มน้อย โดยครูมี วิธีหรือมีแนวทางในการแก้ไขที่ชัดเจนและเป็นระบบได้ดียิ่งขึ้น

3. การประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาข้อบกพร่องในการใช้ ภาษาของเด็กเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น อิทธิพลของภาษาของชนกลุ่มน้อยที่เด็กใช้อยู่ใน ชีวิตประจำวัน ซึ่งอิทธิพลของภาษาถิ่นจะมีผลต่อการใช้ภาษามาตรฐานของเด็ก เป็นเหตุให้ไม่สามารถใช้ภาษา เป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและรวดเร็วได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ เข้ามาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้

ศรีวิไล พลมณี (2545 : 148) ได้กล่าวถึงประโยชน์การนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการเรียน การสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเสียง ดังนี้

1. ความรู้เรื่องเสียง ช่วยให้การสอนภาษาไทยเข้าถึงแก่นแท้ของวิชายิ่งขึ้น เพราะภาษาที่แท้จริงคือ เสียง ซึ่งในสมัยก่อนครูมิได้เน้นการสอนเรื่องเสียงมากนัก ทั้งนี้เพราะครูเองไม่มีความรู้และตำราที่ถูกต้องก็ยังไม่ มีใช้ การสอนเรื่องเสียงจึงเป็นไปอย่างผิวเผิน หรือถ้าครูคนใดจะสอนให้ลึกซึ้งก็ย่อมสอดแทรกเหตุผล ความคิดเป็นส่วนตัวลงไปโนบทรเรียน เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ซึ่งการสอนแบบนี้ควรได้รับการแก้ไขอย่าง รับผิดชอบโดยการนำความรู้เรื่องเสียงที่ถูกต้องเข้าไปช่วยในการสอน เพื่อนักเรียนจะได้รับคว่ำรู้ความเข้าใจที่ ถูกต้องและลึกซึ้งพอ

2. ความรู้เรื่องเสียงตามหลักวิชาภาษาศาสตร์ จะทำให้การสอนหลักภาษาแปรสภาพจากการบรรยาย และท่องจำมาเป็นการฝึกมากขึ้น เช่น ฝึกออกเสียง ฝึกเขียนสัญลักษณ์ของการออกเสียงต่างๆ ในภาษา อันทำให้ให้นักเรียนได้แสดงความเข้าใจของเขาออกมาได้ชัดเจนเป็นพฤติกรรมที่วัดผลได้ ในการสอนแบบบรรยายนั้น เมื่อตอบข้อสอบนักเรียนก็ท่องจำมาตอบ

3. การนำความรู้เรื่องเสียงไปสอนวิชาภาษาไทย โดยสอนให้รู้จักเขียนสัทอักษรแบบสากล วิธีออกเสียงต่างๆ ในภาษาและประเภทของเสียงภาษาไทย นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทยดีขึ้นแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนหลักภาษามากขึ้น และได้เห็นความแตกต่างของหน่วยเสียงในภาษาที่ต่างกัน ซึ่งมีกรณับว่าเสียงใดเป็นหน่วยเสียงสำคัญของภาษาแตกต่างกัน ภาษาอังกฤษอาจมีเสียงพยัญชนะควบ (cluster) ในภาษามากกว่าไทย เช่นมี 3 เสียงควบกัน เช่น skr-spl,- ในคำว่า scratch,splash เป็นต้น

4. ความรู้เรื่องเสียง ช่วยให้การสอนเรื่องคำและการสร้างคำในภาษาไทย การผันวรรณยุกต์ ความรู้พื้นฐานเรื่องเสียง และที่เกิดเสียงยังจะช่วยให้การสอนมีเหตุผลดี น่าสนใจในเรื่องการแผลงคำ การสนธิของเสียงในคำสนธิ ซึ่งล้วนมีความเกี่ยวข้องกับที่เกิดเสียงและประเภทของเสียงเป็นสำคัญ

5. ครูสามารถนำความรู้เรื่องเสียง ฐานกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดเสียงไปแนะวิธีออกเสียงที่ถูกต้องให้นักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียง สำหรับเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ภาษาไทยซึ่งระบบไวยากรณ์เก่าที่อาจไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงนั้น ครูควรได้ชี้แนะหรือเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายเพื่อหาข้อยุติ และครูที่มีความรู้ตามหลักวิชาภาษาศาสตร์ควรเป็นผู้นำทางความคิดแก่ครูภาษาไทยอื่นๆ ด้วย โดยพยายามศึกษาค้นคว้า และเผยแพร่ความรู้ว่าจะโดยการแสดงความคิดเห็น เมื่อมีการประชุมทางวิชาการของสาขาวิชาหรือเขียนเป็นบทความเชิงวิชาการคือให้พยายามทุกวิถีทางที่จะเผยแพร่ความรู้ไปยังผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนนักเรียนอีกด้วย

ประยูทธ กุยสาคร (2527) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายในการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์ไว้ว่า นักภาษาศาสตร์มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการศึกษาภาษา คือ เพื่อแสวงหาความรู้อันบริสุทธิ์ ไม่ได้มุ่งศึกษาภาษาเพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดแต่ประการใดอย่าง เช่น ไม่ได้มุ่งศึกษาภาษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร ไม่ได้มุ่งศึกษาภาษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการสอนภาษา เป็นต้น ดังนั้น นักภาษาศาสตร์จะศึกษาภาษา เพื่อเรียนรู้ระบบโครงสร้างของภาษา ซึ่งได้แก่ ระบบเสียง ระบบคำ และระบบกลุ่มคำ ว่าเป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา (Nature of language) วิชาที่ศึกษาภาษาตามลักษณะดังกล่าวนี้เรียกว่า ภาษาศาสตร์บริสุทธิ์ (Pure Linguistics)

อย่างไรก็ตามนักภาษาศาสตร์ก็ดี ครูผู้สอนภาษาก็ดี ครูผู้มีอาชีพทางภาษาก็ดี สามารถนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาภาษาบริสุทธิ์ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น การนำเอาความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน เป็นต้น วิชาที่ศึกษาภาษาโดยนำเอาความรู้ทางภาษาไปใช้ประโยชน์ เรียกว่า ภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Linguistics) วิชาภาษาศาสตร์

ประยุกต์โดยทั่วไปจะศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษา การศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำอ่าน ศึกษาตัวเขียน การศึกษาภาษาเพื่อการจัดทำพจนานุกรม การศึกษาภาษาเชิงภูมิศาสตร์ การศึกษาภาษาเชิงสังคม เป็นต้น

ภาษาศาสตร์ คือ การศึกษาภาษาด้วยวิทยาศาสตร์ เป็นการศึกษาคำอธิบายหรือคำตอบเกี่ยวกับภาษามนุษย์ ทั้งภาษาพูด การเขียน ภาษาเขียน และภาษามือ โดยศึกษาว่าภาษาที่ศึกษามีส่วนมูลฐานอะไรบ้าง และส่วนมูลฐานเหล่านั้นประกอบกันเป็นหน่วยที่ใหญ่กว่าได้อย่างไร ตลอดทั้งสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและสามารถพิสูจน์สมมติฐานนั้นได้

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าภาษาศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่น เสียง คำ ประโยค ความหมาย ข้อความ ตลอดทั้งการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการในการค้นหาคำตอบเกี่ยวกับภาษาเป็นไปในทำนองเดียวกับวิทยาศาสตร์แขนงอื่น กล่าวคือ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มาจากพฤติกรรมมนุษย์ จึงสามารถศึกษาได้เหมือนพฤติกรรมอื่น ๆ ของมนุษย์ โดยเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง สามารถสังเกตได้ จัดหมวดหมู่ได้ วิเคราะห์หาโครงสร้างและอธิบายได้ สามารถทดสอบได้ มีความสมเหตุสมผล และอาจนำไปสู่การสร้างทฤษฎีที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในภาษาได้

วิลโลว์รอน ชนิชฐานันท์ (2524) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาศาสตร์ เป็นการศึกษาภาษาเชิงวิเคราะห์ ค้นคว้าเป็นความพยายามที่จะตอบคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษา เช่น ภาษาประกอบขึ้นด้วยอะไรบ้างส่วนประกอบของภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ทำไมภาษาจึงเปลี่ยน ทำไมมนุษย์ในสังคมเดียวกันจึงใช้ภาษาต่างกัน

การนำความรู้ทางภาษาศาสตร์ เรื่องเสียง มาใช้ในการสอนภาษาไทยนั้น เอกฉัต จ้าร์เมธิชน. (2537) ได้เสนอไว้ 3 แนวทาง คือ

1. ใช้สอนในวิชาหลักภาษา โดยมีความหวัง คือ

1.1 ความรู้เรื่องเสียงจะช่วยให้การสอนภาษาไทยเข้าถึงแก่นแท้ของวิชายิ่งขึ้น เพราะเชื่อกันว่าภาษาที่แท้จริงคือ เสียง

1.2 ครูจะมีแนวในการสอนหลักภาษา คือ การที่ครูจะไม่นำเสียงกับตัวหนังสือมาสอนอย่างสับสนจะชี้ได้ชัดว่าเป็นคนละอย่าง เช่น เวลากล่าวถึงรูปและเสียงพยัญชนะ ครูจะบอกได้ว่าบางครั้งพยัญชนะมีหลายรูปแต่อาจมีเสียงเดียวกัน เช่น ข ค และ ฃ มีเสียงเดียวกันคือ / ค / หรือในทางตรงกันข้ามพยัญชนะมีรูปเดียวแต่มีหลายเสียง เช่น ฃ มีทั้งเสียง / ด / และเสียง / ท / เป็นต้น

1.3 การสอนโดยใช้ความรู้เรื่องเสียงจะช่วยให้ครูเปลี่ยนแนวจากการบรรยายและบอกให้จด มาเป็นการฝึกฝนแทน เช่น การฝึกออกเสียง เป็นต้น

1.4 ความรู้เรื่องเสียง ช่วยให้การสอนเรื่องคำ และการสร้างคำในภาษาไทย การผันวรรณยุกต์ง่ายขึ้น

1.5 ครูนำความรู้เรื่องเสียงฐานกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดเสียงไปแนะวิธีการออกเสียงอย่างถูกต้อง

2. ใช้สอนในวิชาการใช้ภาษา

การอ่านการพูดของนักเรียนบางคนออกเสียงไม่ถูกต้อง เช่น บางคนออกเสียงจังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดขอนแก่น อำเภอกุฉีชุม เป็นอำเภอกุฉีชุม นั้งคิด เป็นนั้งคิด เป็นต้น ซึ่งตามความเป็นจริง / ก // ข / มีฐานเกิดที่คอ แต่ถ้าออกเสียงให้ขึ้นทางเพดาน ก็จะกลายเป็นเสียง / จ // ฉ / และ / ช / ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีคำที่บางคนชอบออกเสียงผิดคือเสียง / ช / เป็นเสียง / ซ / เช่น ผมชื่อนายวิชัยเป็นผมชื่อนายวิชัย เสียง / ต / เป็นเสียง / ล / เช่น คุณทำดี เป็นคุณทำดี เป็นต้น ครูต้องใช้ความรู้เรื่องฐานก่อนมาช่วยฝึกฝนการใช้ภาษาของนักเรียนด้วย

3. ใช้สอนนิชาวรรณคดี

การใช้ความรู้เรื่องเสียงเข้ามาช่วยในการสอนนิชาวรรณคดี จะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนสนุกสนานและได้ผลดี นักเรียนเกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีและอรรถรสของความในถ้อยคำที่กวีบรรจงแต่งไว้ เพราะวรรณคดีร้อยกรองนั้น กวีแต่งมุ่งความไพเราะทางหูโดยมีคนอ่านและคนฟัง

ประยูร ธัญสาคร (2527) ได้กล่าวไว้ว่า ครูภาษาไทยควรนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ประโยชน์อย่างน้อย 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ครูภาษาไทยนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ประโยชน์ในการศึกษาภาษาไทยให้กว้างขวางออกไป เช่น

1.1 นำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาวิเคราะห์ภาษาไทยให้กว้างขวางออกไป โดยเฉพาะวิเคราะห์ระบบเสียง ระบบคำ และระบบกลุ่มคำ ในภาษาไทย

1.2 นำวิธีการศึกษาภาษาเชิงภาษาศาสตร์เป็นหลักในการศึกษาค้นคว้าวิชาภาษาไทย ให้มีความรู้กว้างขวางออกไป ซึ่งเป็นวิธีการศึกษาภาษาที่ถูกต้อง

1.3 สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์จากผลงานที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้แล้ว เช่น สามารถอ่านและติดตามผลงานการศึกษาค้นคว้าภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์จากตำราและเอกสารต่าง ๆ ได้

2. ครูภาษาไทยควรนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ประโยชน์ในการสอนภาษา เช่น

2.1 นำแนวคิดเรื่องภาษาศาสตร์ มาใช้เป็นพื้นฐานในการสอนภาษาไทยซึ่งกรรมวิธีการหลักสูตรภาษาอังกฤษได้ชี้ให้เห็นแนวคิด 5 ประการคือ

1) ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ งานของนักภาษาศาสตร์จึงเป็นไปเพื่อชี้ให้เห็นธรรมชาติและความสำคัญในการเปลี่ยนแปลง

2) การเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปอย่างปกติธรรมดา ทุกภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ง่ายและชัดแจ้ง โดยทั่วไปแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะเป็นไปในแบบปรับปรุงมากกว่าทำลาย

3) ภาษาพูดคือภาษาอย่างแท้จริง โดยปกติแล้วนักเรียน นักศึกษาที่เรียนภาษาจะได้รับ การสอนถึงหลักและกฎเกณฑ์ในการเขียน แต่ในชีวิตจริงจะพบว่า คนเราไม่อาจปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นั้นได้ทั้งหมด ภาษาพูดจึงถือว่าเป็นภาษาที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด

4) ความถูกต้องของภาษาขึ้นอยู่กับการใช้ภาษา ตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ถือว่า กฎเกณฑ์ต่าง ๆ สร้างขึ้นจากการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นภาษาที่ชัดเจน แจ่มแจ้งด้วย

5) ในหมู่ผู้ใช้ภาษาควรใช้ภาษาที่สื่อสารความหมายได้ดี มีทั้งความจริงแจ่มเหมาะสมควรกับ โอกาส และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

2.2 นำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้สังเกตภาษาไทย เพื่อจะได้เข้าใจลักษณะภาษาไทยที่ถูกต้อง ยิ่งขึ้น เช่น สังเกตข้อแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน สังเกตการเปลี่ยนแปลงของภาษา สังเกตการใช้ ภาษาของบุคคลในเชิงสังคม นอกจากครูจะนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้สังเกตภาษาไทยแล้ว ครูภาษาไทย ควรแนะนำให้นักเรียนสังเกตภาษาไทยด้วย ซึ่งจะช่วยให้การสอนภาษาไทยได้ผลยิ่งขึ้น

2.3 นำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาวิเคราะห์โครงสร้างของภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจ โครงสร้างของภาษาไทยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ครูภาษาไทยมักจะพบนักเรียนที่อ่านออกเสียงไม่ชัดเป็นประจำทุกปี มีมากบ้างน้อยบ้างตามสภาพของ นักเรียน สุจินต์ ศิริภักดิ์ (2538 : 65 - 66) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เมื่อวิเคราะห์ผลแล้วพบว่านักเรียนที่อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นไม่ชัดมีค่อนข้างมาก รองลงมาเป็นการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างพยัญชนะต้นที่นักเรียนออกเสียงไม่ชัด

ลำดับที่	พยัญชนะ	เสียงที่นักเรียนอ่าน	คำ	คำอ่านของนักเรียนออกเสียงไม่ชัด
1	ก	ข ค	กรรมการ	ก้า - มะ - คาน คำ - มะ - คาน
2	ค	ก	แค่	แก๋
3	ง	อ ฮ	งบ	ฮบ
			ง่าย	อ้าย ฮ้าย
4	จ	ช ฉ	จึง	ชิ่ง
5	ช	ท จ	ใช้	จ้าย
6	ต	ท	ต้อง	ท่อง
7	ถ	ด	ถูก	ตุก
8	ท	ด	ที่	ตี้
9	ธ	ด ค	ธรรม	ด้า คำ
10	บ	ป	แบบ	แปบ
11	ป	พ ผ ฝ ฟ	ป่า	ฝ่า ฝ่า
			เป็น	เพิ่น

12	ผ	ป	ผิด	ปิด
13	ฝ	ข ว	ฝาด	ขวาด
14	พ	ป	พ้น	ป้น
15	ห	อ	ให้	อ้าย
16	อ	ฮ ห	เอา	เฮา

การอ่านออกเสียงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน จากตัวอย่างข้อมูลข้างต้น เป็นปัญหาที่พบจากการอ่านออกเสียงของนักเรียนทางภาคใต้ ซึ่งจะออกเสียงพยัญชนะต้นบางเสียงแตกต่างจากภาษาไทยภาคกลาง เช่น เสียง ง จะใช้ ฮ แทน ตัวอย่าง เงิน จะพูดว่า เอ็น งาน จะพูดว่า ฮาน สำหรับนักเรียนในทางภาคกลางการออกเสียงพยัญชนะต้นไม่ชัดจะพบน้อยมากจะมีบ้างที่นักเรียนบางคนไม่พยายามออกเสียงคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้นให้ชัดเจน

แนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ชัด สุจินต์ ศิริภักดิ์ (2538 : 68 - 70) ได้เสนอวิธีฝึกไว้ 3 ขั้นตอน พอสรุปได้ ดังนี้

ขั้นฝึกฟัง

ให้นักเรียนที่ออกเสียงไม่ชัดเจนได้รับฟังการออกเสียงที่ถูกต้องจนกระทั่งสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดโดยให้ฟังจากแถบบันทึกเสียง

ขั้นสร้างนวัตกรรม

ให้นักเรียนนำคำที่อ่านออกเสียงไม่ชัดมาแต่งเป็นประโยคบ้าง คำคล้องจองบ้าง และร้อยกรองง่าย ๆ บ้าง แล้วให้นำมาใช้เพื่อการฝึกอ่าน

ขั้นฝึกออกเสียง

ให้นักเรียนสังเกตการใช้ฐานกรในช่องปากออกเสียงคำต่าง ๆ และฝึกออกเสียงโดยใช้ฐานกรณี่ให้ถูกต้อง จากนั้นให้ฝึกออกเสียงพยางค์ คำ คำในประโยค และคำในข้อความ

การฝึกออกเสียงตามฐานกรณี่เป็นวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องผู้เขียนฝึกนักเรียนและนักศึกษาที่ออกเสียงคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้นไม่ชัดด้วยการให้ดูภาพอวัยวะในช่องปาก แล้วอธิบายให้ฟังว่า การออกเสียง ร ปลายลิ้นจะยกขึ้นมาแตะปุ่มเหงือก แล้วรัวลิ้น ส่วนการออกเสียง ล ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือกแต่ไม่ต้องรัวลิ้น นอกจาก ล จะเข้าคู่กับพยัญชนะอื่นและออกเสียงไปพร้อม ๆ กันให้รัวลิ้นเล็กน้อย เช่น กล- ขล- คล- เป็นต้น จากนั้นจึงให้สังเกตขณะที่เพื่อนออกเสียง แล้วฝึกตามให้คล่อง ส่วนแบบฝึกหัดจะนำมาใช้หลังจากนักเรียนฝึกออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว

สำหรับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการออกเสียงตัวสะกด วิธีการแก้ไขควรเริ่มจากให้นักเรียนฟังคำที่มีเสียงตัวสะกดที่นักเรียนออกเสียงได้ไม่ชัดกับคำที่นักเรียนออกเสียงได้ชัดเจน แล้วให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของเสียง จากนั้นจึงให้ฝึกออกเสียงคำที่มีตัวสะกดที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่หลาย ๆ รูปแบบจนคล่อง (ธวัช วันชูชาติ. 2542)

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเด็กเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น อธิพจน์ทางภาษาต่างประเทศ อธิพจน์ของภาษาชนกลุ่มน้อยที่เด็กใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน และอื่น ๆ อีกมากมาย รวมไปถึงความไม่เอาใจใส่ฝึกฝนอย่างจริงจังของผู้ใช้ภาษาด้วย แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะอธิพจน์ที่มีผลต่อการใช้ภาษาของเด็กค่อนข้างสูง คือ อธิพจน์ของภาษาถิ่นที่เด็กใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน อธิพจน์ของภาษาถิ่นจะมีผลต่อการใช้ภาษามาตรฐานของเด็ก ทั้งในเรื่องคำ และกลุ่มคำ เป็นเหตุให้ไม่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและรวดเร็วได้ดังตัวอย่าง

ชายหนึ่งร้องเพลงขึ้นว่า “คืนนี้เดือนฮ้าย จันทรฉายสาดแสง แลเห็นดาวแฝง
ส่องแสงพร่างพราย” เพื่อนที่ฟังอยู่จึงสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า เดือนที่หายไป
เสียแล้ว แต่มันจะฉายสาดแสงได้อย่างไรกัน

จากตัวอย่าง จะเห็นว่าสื่อสารไม่ตรงกัน ด้วยสาเหตุผู้ส่งสารออกเสียง /ง/ เป็น /ฮ/ ตามอธิพจน์ของภาษาถิ่นได้ ปัญหานี้เป็นหน้าที่ของครูที่จะใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เข้ามาช่วยแก้ปัญหา

วิธีประยุกต์ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเด็ก อาจแบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1 เก็บรวบรวมข้อมูล ที่เป็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเด็ก โดยเปรียบเทียบภาษามาตรฐานกับภาษาถิ่นที่นักเรียนใช้ในในชีวิตประจำวัน ทั้งในเรื่องระบบเสียง ระบบคำและกลุ่มคำ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัญหาของนี้คือต้องอาศัยการสังเกตของตนเองด้วย

2 วิธีแก้ปัญหา เมื่อครูมีข้อมูลที่เป็นปัญหา ขั้นต่อไปเป็นการพิจารณากำหนดเรื่องที่จะสอนและกลวิธีในการสอน เพื่อแก้ไขปัญหานั้น สดแล้วแต่คุณก็จะเห็นว่าควรใช้วิธีใด ต่อไปนี้เป็นเพียงแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเด็กแนวทางหนึ่ง

วิธีแก้ปัญหาในเรื่องการออกเสียง การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงเป็นภาษามาตรฐาน เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหการออกเสียงภาษาไทยของเด็กที่ถูกต้องได้ เพราะการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีออกเสียงแต่ละเสียงยิ่งขึ้น เมื่อได้ฝึกออกเสียงปากเปล่าอย่างถูกวิธีซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง เด็กก็จะเกิดทักษะความสามารถออกเสียงได้ถูกต้องคล่องปากดังนั้น ครูจึงนำข้อมูลที่ได้นำมาสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังตัวอย่าง

แบบฝึกการอ่านออกเสียง /ป/ และ /พ/

คำอธิบาย เสียง /ป/ เป็นเสียงที่ไซริมฝีปากบนล่างประกบกัน เพื่อกักลมไว้อย่างสนิท แล้วปล่อยให้ระเบิดออกมา โดยที่เส้นเสียงไม่สั่นสะเทือน มีลมออกมาน้อย

เสียง /พ/ เป็นเสียงที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเสียง /ป/ แต่เมื่อออกเสียง /พ/ จะมีลมพ่นแรงตามออกมา เสียง /พ/ จึงหนักกว่าเสียง /ป/ ฟังคำอธิบายลักษณะการเกิดเสียงแล้วฝึกออกเสียงตามครู

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุจิตรา สติดำรงกุล (2550) ได้ศึกษาความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษามอญ ตำบลสลุย กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อสร้างแบบฝึกการแก้ปัญหการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานให้นักเรียนชาวไทยเชื้อสายมอญช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านสมบูรณิ์ใหม่สมบูรณิ์ หรือบ้านพ่อตาหินช้าง และหมู่ที่ 8 ตำบลตะเคียน ใช้ผู้บอกภาษาเป็นหลัก 6 คนมีผู้ชาย 3 คนและผู้หญิง 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยรายการคำจำนวน 669 คำ ผู้วิจัยออกข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีภาษาศาสตร์ ผลการทดสอบคำที่สร้างจากการนำสิ่งที่ปรากฏในภาษาไทยมาตรฐานและไม่ปรากฏในภาษามอญ หรือมีคำใช้น้อย ปรากฏว่าสิ่งที่มีปัญหา ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์และเสียงสระ i <อี> i: <อือ> และ ia <เอือ> จึงได้นำมาสร้างแบบฝึกจำนวน 10 ชุดแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกกิจกรรม และแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก โดยผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปใช้สอนและทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สมบูรณิ์ ตำบลสลุย อำเภอนาทะ จังหัดชุมพร มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก/คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์และสระภาษาไทยมาตรฐานมีค่าเป็น 84 .60/92.7 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์และสระภาษาไทยมาตรฐานหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

สุนทร ธัญกิจจานุกิจ (2552) ได้วิจัยผลการสอนการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยแจกลูกอึงแนวภาษาศาสตร์มีต่อความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านของนักเรียนชั้นม 2 มีประสิทธิภาพ 85.0/86.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีดัชนีประสิทธิผล 0.72 และนักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่านคำไทยโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำภาษาไทยแบบแจกรูปเป็นแนวภาษาศาสตร์มีความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วีรลักษณ์ คำลา (2559) ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยใช้แบบประเมินความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย 2) เหตุและปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และ 3) ยุทธศาสตร์การบริหาร

จัดการในการแก้ไขปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้การประชุม AIC ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนศิริโลพิทยาลงกรณ์ ผลการวิจัยมีดังนี้ สภาพการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 89.29 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 48.89 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 61.54 เหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้พบว่า เป็นชนเผ่า ใช้ภาษาเผ่าในการสื่อสาร ขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ครูผู้สอนขาดทักษะการบริหารจัดการห้องเรียน ครูไม่มีประสบการณ์ในการทำงานฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานทั่วไป และขาดงบประมาณในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของโรงเรียนศิริโลพิทยาลงกรณ์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้สื่อความหมายได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาครูและให้ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารงาน 4 ฝ่ายคือ ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานทั่วไป ให้เป็นระบบระเบียบและให้เกิดวัฒนธรรมองค์กร

พจนานถ วงษ์พานิช (2547) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกอ่านภาษาไทยแบบแจกลูกอังกษาศาสตร์เพื่อการซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 18 คน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนอ่านภาษาไทยแบบแจกลูกอังกษาศาสตร์เพื่อการสอนซ่อมเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2555). ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติและ 2) ประเมินคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นแบ่งเป็นการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและประเมินคุณภาพหลักสูตร โดยการนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชาวต่างชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจำนวน 30 คนเป็นระยะเวลาหนึ่ง 1 ภาคการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะการสนทนาภาษาไทย แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้และแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวัดก่อนและหลังการทดลองหลายครั้ง แบบอนุกรมเวลาสมมูล เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนและใช้สถิติเชิงอ้างอิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อมีการวัดซ้ำทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของบอนเฟอร์โรนี ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติดำเนินการพัฒนาตามหลัก 5 ขั้นตอนหลักคือ 1) การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้และจัดเนื้อหาหลักสูตร 2) การศึกษาผู้เรียน 3) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 4) การนำหลักสูตรไปใช้

และ 5) การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของหลักสูตร หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 6 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สวัสดิ์ (10 ชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ของฝากจากเมืองไทย (20 ชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 วันนี้มีมันต์ (20 ชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 งานเลี้ยงวันเกิด (20 ชั่วโมง) โดยการเรียนรู้ที่ 5 ของหายได้คืน (10 ชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 สงกรานต์เบิกบานใจ (10 ชั่วโมง) รวมทั้งสิ้น 90 ชั่วโมง การประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยนำไปใช้พบว่า คะแนนสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติรายบุคคลสูงขึ้นกว่าการประเมินครั้งก่อนหน้าทุกครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างการประเมินครั้งแรกกับครั้งสุดท้ายพบว่าผู้เรียนชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภชัย แสงปัญญา (2522) วิจัยเรื่องการผสมผสานภาษาศาสตร์ในบทเรียนวิชาหลักภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์ในบทเรียนเรื่อง ประโยค และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อรวบรวมความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาหลักภาษาไทยและวิชาภาษาศาสตร์ เกี่ยวกับการที่จะนำความรู้ที่ได้จากภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ มาประกอบการสอนวิชาหลักภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนที่ผสมผสานแนวคิดทางภาษาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 78.88/78.13 ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ว่าบทเรียนนี้จะได้ใช้ในเกณฑ์ 80/80 และจากการทดลองปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบผลการสอบของคะแนนก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าเป็นร้อยละ 28.69 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการผสมผสานภาษาศาสตร์ในบทเรียนวิชาหลักภาษาไทย

กฤติยา วรศรี. (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนาการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในด้านความตรงและความเที่ยง เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2550 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา จำนวน 452 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบโดยใช้ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ ได้ค่าความยาก, อำนาจจำแนก, ค่าพารามิเตอร์ความยาก, ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก, ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบได้ถูก และค่าความเที่ยง โดยใช้โปรแกรม TAP 6.65 โปรแกรม MULTILOG 7.03 และโปรแกรม SPSS 13 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ผลการพัฒนาแบบสอบ

วินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ได้แบบสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก 30 คำ, การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง 254 คำ และ แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.43-0.98 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.06-0.83 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.90 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.34 ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.94 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.30 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.81 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.39 ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.24-0.87 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.14-0.77 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.87 มีค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.75 3. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่า ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (b) อยู่ระหว่าง -2.74-0.45 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) อยู่ระหว่าง 0.39-3.58 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (b) อยู่ระหว่าง -1.23-2.23 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) อยู่ระหว่าง 0.39-4.45 ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบได้ถูก (c) ตั้งแต่ 0.00-0.56 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 4. ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย พบว่า ในการอ่านออกเสียง นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องในองค์ประกอบความตระหนักในเสียงมากที่สุด ส่วนรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในองค์ประกอบด้านความตระหนักในโครงสร้างประโยคมากที่สุด

แหววดี ปัญญาเรือง (2538) ศึกษาเรื่องการใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการสอน การใช้เพลง และเกมเพื่อฝึกอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ ศึกษาผลของการใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกอ่านออกเสียงคำที่ใช้ พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำ ดังกล่าว จำนวน 30 คน จากโรงเรียนบ้านหนองช้างคืน โรงเรียนวัดลำผ่าง และโรงเรียนบ้านประตูป่า สำนักงาน การประถมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดลำพูน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1)แผนการสอน ที่ใช้เพลงและเกม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน 3) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 4)แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อแผนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเกณฑ์มาตรฐาน การวิจัยพบว่า 1. แผนการสอนโดยการใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกอ่าน ออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 แผนการสอน สามารถทำให้ นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีต่อการ

เรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยความสนุกสนาน 2. นักเรียนจำนวนร้อยละ 90.80 มีความสามารถในการ อ่านคำออกเสียงที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำได้ถูกต้อง และมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังการฝึก คิดเป็นร้อยละ 90.87 สูงกว่าเกณฑ์การประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3. นักเรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นว่าชอบและพอใจในการ ใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำในระดับมาก

ปาริฉัตร พลสมบัติ . (2555) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยและเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย 2) เพื่อประเมินแบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้น โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยและเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย และมีปัญหาการออกเสียงภาษาไทย ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนางมุดวิทยา อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 20 คน เวลาในการใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทย 6 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาไทย และแบบวัดเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต () ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และทดสอบ ค่า t (t - test) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนทั้งหมด 20 ชุด ได้แก่ ชุดฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น จำนวน 5 ชุด ชุดฝึกอ่านออกเสียงสระ จำนวน 10 ชุด ชุดฝึกอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ จำนวน 4 ชุด และชุดฝึกอ่านออกเสียงประโยคและข้อความ จำนวน 1 ชุด 2) หลังการใช้แบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยและเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นงนุช เอี้ยวเจริญ . (2552) ศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านออกเสียงของนักศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านออกเสียงการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส) โดยใช้แบบฝึกผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเรื่องการอ่านออกเสียงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ชั้นปีที่ 1 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ชั้นปีที่ 1 สามารถทำคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คือ นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.83 และแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.17 และ นักศึกษาคณะ

ในการหาประสิทธิภาพการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.83 และแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.17

สุธีรา บุณนาค . (2559). ศึกษาเรื่องผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติในระดับประถมศึกษา การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพศชายกับเพศหญิง หลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เวลาในการเรียนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 16 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินผลทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ก่อนและหลังการทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลคือคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ดังนี้ 1) หลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. สำนักรวจวิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลาง เอกสารเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง เอกสารเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เพื่อการสอนภาษาไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำงานวิจัย

2. การเลือกพื้นที่ ผู้วิจัยเลือกอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 และเป็นพื้นที่ทางการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาดำเนินโครงการสืบสานงานตามพระราชดำริ มีจำนวน 4 โรงเรียนคือ

2.1 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

2.2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

2.3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนล้อมวลชนกีฬา อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

2.4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นเชื้อสายมลายู ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ครูผู้สอนคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ชั้นละ 5 คน (ไม่ระบุเพศ) รวม 60 คนโดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

3.1 เป็นนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนซึ่งเป็นพื้นที่วิจัย

3.2 มีบิดามารดาพูดภาษากลุ่มชาติพันธุ์นั้น ๆ คือภาษามลายู

3.3 นักเรียนต้องใช้ภาษามลายูสื่อสารในชีวิตประจำวันกับบุคคลในครอบครัวและคนในชุมชนที่มีชาติพันธุ์เดียวกัน

3.4 นักเรียนต้องมีอวัยวะในการออกเสียงและสติปัญญาที่สมบูรณ์

4. เก็บข้อมูลภาคสนามขั้นที่ 1 โดยการนำบัญชีคำศัพท์พื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จัดทำโดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการเพื่อทดสอบการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

5. วิเคราะห์ปัญหาการออกเสียงคำจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีปัญหาด้านอ่านอักษรนำ และอักษรควบกล้ำ

6. สร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยแยกบัญชีคำพื้นฐานเน้นเฉพาะอักษรนำ และอักษรควบกล้ำตามปัญหาที่พบจากการเก็บข้อมูลภาคสนามขั้นที่ 1 ซึ่งเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกอ่านคำอักษรนำ และอักษรควบกล้ำเพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียง นอกจากนั้นมีภาพเพื่อให้นักเรียนพูดเล่าเรื่องจากภาพสำหรับเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลดังกล่าวสร้างจากหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนต้น คัดเลือกจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2554 จัดทำโดย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยเน้นการเก็บข้อมูลการอ่านคำอักษรนำ และอักษรควบกล้ำ ดังนี้

คำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำพื้นฐานอักษรควบกล้ำ และอักษรนำระดับชั้นป.1 มีจำนวน 708 คำ คือ หมวดคำควบกล้ำ มีจำนวน 32 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 23 คำ อักษรสูงนำอักษรนำมีจำนวน 1 คำ และคำ อักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังนี้

ลำดับ	อักษรนำ				อักษรควบแท้
	ห นำ	อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว	อักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว	อ นำ	
1	จังหวะ	ขยะ	-	อย่า	กระจก
2	หย้า			อยู่	กระจย
3	หนา				กระดิง
4	หน้า				กระดุม
5	หนี				กระโดด
6	หนู				กระต่าย
7	หมอ				กระถิน
7	หม้อ				กระเทียม
8	หมา				กระเบื้อง
9	หมี				กระป๋อง
10	หมู				กระเป่า
11	หมู				กระโปรง
12	หรือ				กระรอก
13	หวี				กล้วย
14	เหนื่อ				กว่า
15	เหล่า				เกลือ
16	เหลือ				ไถล
17	แหน				ไถล
18	ใหญ่				ขวา

19	ใหม่				คร้ว
20	ไหน				ครู
21	ไหม				คว่า
22	ไหล่				ใคร
23	ไหว				ตะกร้า
24					ตะไคร้
25					แตงกวา
26					ประตู
27					ปลา
28					เปล้า
29					แปรง
30					แปล
31					พระ
32					เพราะ

คำพื้นฐานอักษรนำ-อักษรควบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 1,098 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 142 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 7 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 75 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 7 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังนี้

ลำดับ	อักษรนำ				อักษรควบ	
	ห นำ	อักษรสูงนำ อักษรต่ำเดี่ยว	อักษรกลางนำ อักษรต่ำเดี่ยว	อ นำ	ควบแท้	ควบ ไม่แท้
1	เหงา	ขณะ	จมูก	อย่าง	กรอก	จริง
2	เหงื่อ	ขย้า	จรวด	อยาก	กรอบ	ทรง
3	เหลา	ขยี้	ตลก		กราบ	ทราบ
4	แหย	ขนม	ตลอด		กรีด	ทราย
5	แหละ	ขนาด	ตลาด		กลบ	สร้อย
5	ไหล	ขนุน	อรุ่น		กลม	พุทรา
6	ไหว	ขยัน	อร้อย		กล้วย	ต้นไทร
7	หญิง	เขย่ง			กลอง	ยาสระผม

8	หน่วย	เขยิบ			กล่อง
9	หนอง	เขยื่อน			กลับ
10	หนอน	ถนน			กลาง
11	หน้อย	ถลก			กล้า
12	หนัก	ถลอก			กล้ำม
13	หนัง	ถวาย			กลาย
14	หนาว	ฝรั่ง			กล่าว
15	หนีบ	สนาม			ไกว
16	หนุน	สนุก			กลิ้ง
17	หนุม	สมอง			กลุ่ม
18	หมด	สมุด			กว้าง
19	หมวก	สำหรับ			กว้าง
20	หมอก	สุหระ			กวาด
21	หมอน	เสด็จ			เกลียด
22	หมอบ				แกลิ่ง
23	หมั้น				แกว่ง
24	หมาก				โกรธ
25	หมาย				ขวาง
26	หมุน				ขว้าง
27	หยอก				ขวาน
28	หยอด				แขวน
29	หยิบ				ครก
30	หยุด				ครบ
31	หรอก				ครอบ
32	หล่น				ครึ่ง
33	หลบ				ครึ่ง
34	หลวม				คร่าว
35	หลอก				คริสต์
36	หลอด				ครึ่ง
37	หลัง				ครึ่ง
38	หลับ				คลอง

9
300 16
หน้า 4

39	หลาน				หลาน
40	หลาย				คล้าย
41	หลุด				คลี่น
42	หลุม				คลุก
43	หวัง				คลุม
44	หวัด				ควัน
45	หวาน				ความ
46	หว่าน				ควาย
47	เหนียว				เครื่อง
48	เหน้อย				คว่ำ
49	เหม็น				ตรง
50	เหมือน				ตรวจ
51	เหยียด				เตรียม
52	เหยียบ				ปราบ
53	เหยี่ยว				ปรุง
54	เหล็ก				ปล่อย
55	เหลือ				ปลาย
56	แหลม				ปลูก
57	แหวน				เปรี้ยว
58	จังหวัด				เปรี้ยว
59	จังหวัด				เปรี้ยว
60	ช่วยเหลือ				เปลี่ยน
61	ตะลิว				เปลือก
62	ตำแหน่ง				แปลก
63	ละหมาด				แปลง
64	น้ำหวาน				ไปรย
65	เนื้อหมู				ผลัก
66	น้อยหน้า				แผล
67	ผู้ใหญ่				ไผ่
68	หน่อไม้				พรั
69	หนังสือ				พรวน

70	หน้ากาก				พร้อม
71	หน้าต่าง				พราน
72	หน้าที่				พริก
73	หน้าร้อน				เพลง
74	หมอลำ				เพลิง
75	หม้อข้าว				เพลิง
76	หมาป่า				เปราะ
77	หมุย				กระดุก
78	หมู่บ้าน				กระตัก
79	กะหล่ำปลี				กระตัก
80	น้ำมันหมู				กระถาง
81	ผ้าเช็ดหน้า				กระทบ
82	หมาจิ้งจอก				กระท้อน
83	ผู้ให้กำเนิด				กระทะ
84					กระสอบ
85					กะเพรา
86					กระดาศ
87					กลิ้งกลิ้ง
88					กรรไกร
89					ครูใหญ่
90					ตะกรับ
91					ประถม
92					ประจํา
93					ประชุม
94					ประดับ
95					ประธาน
96					ประดิษฐ์
97					ประเทศ
98					ประมาณ
99					ประโยชน์
100					ประโยชน์

101					ประแป้ง
102					ปรีक्षा
103					ปลาเค็ม
104					ปลาตุก
105					ปลาทุ
106					ปลาร้า
107					วันพระ
108					มะกรูด
109					มะขวิด
110					มะปราง
111					มะพร้าว
112					พระเจ้า
113					พระเอก
114					เพราะว่า
115					อ่อนเพลีย
116					กระดานดำ
117					กระโดด
					ยาง
118					กระตักน้ำ
119					กะหล่ำปลี
120					ต้นกระถิน
121					ต้น
					กระท้อน
122					ต้นหูควาง
123					นกระจาบ
124					นกระสา
125					ประชาชน
126					ปลา
					กระป๋อง
127					ผักกระเฉด
128					พระที่นั่ง

129					พระนาง เจ้า
130					พระราช
131					รับประทาน
132					ลอยกระทง
133					สทปรอท
134					ไอศกรีม
135					กระปุก อมสิน
136					ครูประจำ ชั้น
137					ดอก กระดังงา
138					พระเจ้า แผ่นดิน
139					พระ เจ้าอยู่หัว
140					พระราชินี
141					รับประทาน
142					สตอร์เบอ รู

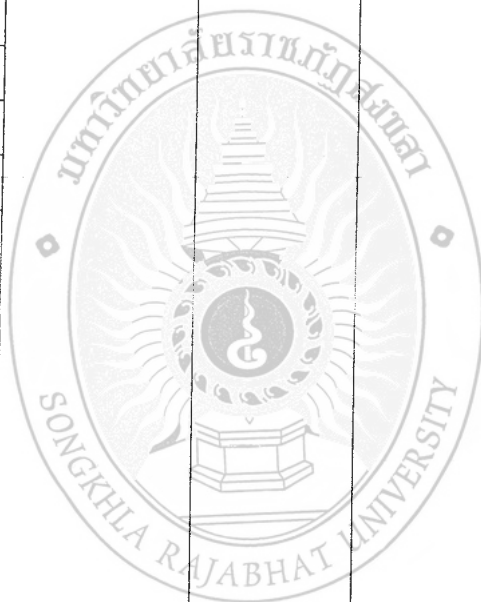
บัญชีคำพื้นฐานอักษรนำ-อักษรควบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1,202 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 201 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 6 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 80 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 11 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังนี้

ลำดับ	อักษรนำ				อักษรควบ	
	ห นำ	อักษรสูงนำอักษรต่ำ	อักษรกลางนำอักษรต่ำ	อ นำ	ควบแท้	ควบไม่แท้
1	บะหมี่	ขยำ	ตลิ่ง	ตัวอย่าง	กระจง	นกอินทรี
2	บุหรี	เขย่า	ตลก	อย่างไร	กระจาด	สรรเสริญ
3	เหมา	ขยับ	ต้นองุ่น		กระแฉะ	เศร้า
4	เหยื่อ	ขยาย			กระดอง	เซิร์ฟ
5	ไหม้	ฉลาด			กระตึก	อินทรี
5	กบเหลาดินสอ	ถล่ม			กระเต็ง	ต้นพุทรา
6	ต้นคว่ำตายหางเป็น	ถวิล			กระแต	ทะเลทราย
7	ชาหริ่ม	ผลิต			กระโถน	
8	ระหว่าง	สนอง			กระทง	
9	หนาม	สนั่น			กระท่อม	
10	หมก	สนิท			กระแทก	
11	หมวด	สมาน			กระบอก	
12	หมัด	สรุป			กระบะ	
13	หย่อน	สลบ			กระบุง	
14	หยัก	สลับ			กระมัง	
15	หยาบ	สวรรณค์			คว่ำ	
16	หลง	สังขยา			แคร่	
17	หวาย	ขนมกล้วย			ใคร่	
18	เหรียญ	ขนมไข่			ตะกร้อ	
19	เหลว	ขนมครก			ตะกัลละ	
20	เหลียม	ขนมเค้ก			ประกอบ	
21	เหลียว	ขนมจีน			ประเคน	
22	เหวี่ยง	ขนมชั้น			ประเตี้ยว	

23	ของหวาน	ขนมตาล			ประถม
24	ของแหลม	ขนมเทียน			ประทัด
25	ข้าวหมกไก่	ขนมบัวลอย			ประเม็น
26	ข้าวเหนียว	ขนมปัง			เปล
27	ไข่หัด	ขนมเปียกปูน			เฟลอ
28	คุณหมอ	ขนมใส่ไส้			ไมตรี
29	เครื่องหมาย	ขยายพันธุ์			ชาวประมง
30	จดหมาย	ต้นขุ่น			ดอกช่อนกลีน
31	เจ้าหญิง	ต้นฝรั่ง			นกกระจอก
32	ดอกกุหลาบ	ผลผลิต			น้ำเกลียด
33	ดอกทองเอนไก่	สนุกสนาน			น้ำประปา
34	ดินเหนียว	แสงสว่าง			ปลาตะเพียน
35	เด็กหญิง				พระเจ้าลูกเธอ
36	ต้นกุหลาบ				ม้ากระดก
37	ต้นซีเหล็ก				แม่ครัว
38	ถอยหลัง				กรอง
39	ถั่วเหลือง				กระยาสารท
40	ทั้งหมด				กล้อง
41	ทั้งหลาย				กลอน
42	ทีหลัง				กล่อม
43	นอนหลับ				กลัก
44	นิดหน่อย				เกรด
45	ในหลวง				เกล็ด
46	ปลอกหมอน				เกลี้ยง
47	ปลาหวาน				เกลียว
48	ผิวหนัง				เกวียน
49	ผู้หญิง				ชีวิต
50	มอบหมาย				ครอง
51	ม้าหมุน				ครึ่ง
52	แมลงหิว				คราด
53	ยาหยอดตา				คลอด

54	ฤดูหนาว				คล้าย	
55	สวนหย่อม				เคล็ด	
56	สีเหลือง				ตะแกรง	
57	สีเหลี่ยม				ประกาศ	
58	เสื่อกันหนาว				ประพฤติ	
59	หงอนไก่				ประเภท	
60	หนังจีน				ประมาท	
61	หนังไทย				ประมุข	
62	หนังสะตึก				ประวัติ	
63	หนังสือพิมพ์				ประสงค์	
64	หนังสือเรียน				ประหยัด	
65	หน้าหนาว				ประหลาด	
66	หมอนข้าง				ปรากฏ	
67	หมากเก็บ				ปลอม	
68	หมากฮอส				ปลัก	
69	หลวงปู่				ปลิว	
70	หลวงพ่อ				เปรต	
71	หลังคา				เปรียบ	
72	หลับตา				เปลือง	
73	หวานเย็น				โปรด	
74	ทูหนวก				โปรดิน	
75	แหลกลาญ				ไปรษณีย์	
76					ผลัด	
77					พรม	
78					พลัด	
79					พลั่ว	
80					พลิก	
81					แฟลต	
82					มะปริง	
83					สงกรานต์	
84					สงคราม	

85					กาลครั้งหนึ่ง
86					กิโกรัม
87					ขนมกล้วย
88					ขนมครก
89					ของขวัญ
90					ขาดแคลน
91					ข้าวเกรียบกุ้ง
92					ข้าวปลาอาหาร
93					ข้าวเปลือก
94					ซีโคล
95					เข็มกลัด
96					ครอบครัว
97					ครูบาอาจารย์
98					ความกตัญญู
99					ความเข้าใจ
100					ความเคยชิน
101					ความเคารพ
102					ความเจริญ
103					ความซื่อ
104					ความดี
105					ความทุกข์
106					ความเป็นอยู่
107					ความรุ่มเย็น
108					ความรัก
109					ความรู้
110					ความรู้สึกรัก
111					ความสวยงาม
112					ความสะอาด
113					ความสำคัญ
114					ความสุข
115					ความหนาว

116				ความอบอุ่น	
117				เครื่องกระป๋อง	
118				เครื่องแกง	
119				เครื่องเขียน	
120				เครื่องครัว	
121				เครื่องใช้	
122				เครื่องแต่งกาย	
123				เครื่องนอน	
124				เครื่องบังคับ	
125				เครื่องบิน	
126				เครื่องแบบ	
127				เครื่องปรุง	
128				เครื่องมือ	
129				เครื่องยนต์	
130				เครื่องเรือน	
131				เครื่องเล่น	
132				เครื่องหมาย	
133				จักรยานยนต์	
134				จุดประสงค์	
135				ดอกกระต๊าก	
136				ดอกกล้วยไม้	
137				ต้นกล้วย	
138				ต้นนางกวัก	
139				ต้นพริก	
140				ต้นมะกรูด	
141				ต่างประเทศ	
142				เตรียมตัว	
143				ทอดพระเนตร	
144				นายพราน	
145				น้ำพริก	
146				บาดแผล	

147					ปกครอง	
148					ปกคลุม	
149					ประเทศชาติ	
150					ประสบการณ์	
151					ปลอดภัย	
152					ปลอดภัย	
153					ปลาพ	
154					ปลาหมึก	
155					ปลาหวาน	
156					ปานกลาง	
157					เปลี่ยนแปลง	
158					แปร่งสีฟัน	
159					ผู้ปกครอง	
160					พรวนดิน	
161					พระคุณ	
162					พระธาตุ	
163					พระบรม โอรสธิดา	
164					พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	
165					พระบารมี	
166					พระพุทธเจ้า	
167					พระพุทธรูป	
168					พระมหากษัตริย์	
169					พระมหาลี	
170					พระราชกรณีย กิจ	
171					พระราชดำริ	
172					พระราชดำเนิ	
173					พระราชทาน	
174					พระราชวัง	

175					พระราชโอรส
176					พระสงฆ์
177					พระองค์
178					พระอาทิตย์
179					พระอินทร์
180					พริกชี้หู
181					พริกไทย
182					พริกขี้หนู
183					พลาสติก
184					เพลงชาติ
185					เพลงปลุกใจ
186					เพลิดเพลิน
187					เพาะปลูก
188					ไม้กวาด
189					ไม้แขวนเสื้อ
190					รถกระบะ
191					รถเครื่อง
192					รถจักรยาน
193					รถจักรยานยนต์
194					รถประจำทาง
195					วีงผลัด
196					ศาลากลาง
197					เศษกระดาด
198					สีคราม
199					เสื้อโคร่ง
200					เสื้อกล้าม
201					ใส่กรอก

สำหรับภาพที่ใช้เล่าเรื่องนั้นมีทั้งครูผู้สอนจัดเตรียมให้ และผู้วิจัยจัดเตรียมเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้ตรวจสอบ
แล้วว่าเป็นภาพที่นักเรียนรู้จัก มีประสบการณ์ สามารถเล่าเรื่องจากภาพนั้น ๆ ได้

6. เก็บข้อมูลภาคสนามขั้นที่ 2 โดยผู้วิจัยและนักศึกษาปริญญาตรี (ผู้ช่วยวิจัย) คือ นายยุทธภพ เรืองฤทธิ์ และนางสาวจิรนนท์ นมนาน นักศึกษาศาสาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา แบ่งกลุ่มเก็บข้อมูลจากนักเรียนเชื้อสายมลายู โดยเก็บข้อมูลจากการอ่านคำพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลโดยแบ่งเป็นโรงเรียนละ 5 วัน รวมจำนวน 20

7. บันทึกเสียงซึ่งก่อนที่จะดำเนินการบันทึกเสียง ผู้วิจัยได้อธิบายให้ครูผู้สอน และกลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่า ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้จะไม่บันทึกชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลภาพและเสียงทั้งหมดผู้วิจัยบันทึกไว้เพื่อเป็นหลักฐานและข้อมูลประกอบการวิจัย ไม่ใช่เพื่อนำไปเผยแพร่แต่อย่างใด อีกทั้งในการเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดว่ากลุ่มตัวอย่างคนไหนออกเสียงผิดเพี้ยนหรือไม่ชัดเจนอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสบายใจ และไม่เกิดความวิตกกังวลว่าจะต้องพยายามออกเสียงให้ถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นว่าการแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบเช่นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาค้นคว้านี้ เนื่องจากถ้าหากกลุ่มตัวอย่างเกิดความวิตกกังวลว่า จะต้องออกเสียงให้ถูกต้อง ก็จะทำให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนไป ไม่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงในการออกเสียงภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

8. พิจารณาการออกเสียงของนักเรียนทั้งเสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์พร้อมกับบันทึกเสียงของนักเรียนด้วยเครื่องบันทึกเสียง เพื่อวิเคราะห์หน่วยเสียงและเสียงแปร

9. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) ซึ่งใช้การเปรียบเทียบ (contrast) ระหว่างการออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานกับการออกเสียงของนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมาจัดปัญหาการออกเสียงพูด โดยวิเคราะห์แยกประเภทและเรียงลำดับความถี่ของปัญหาที่พบด้วยคำร้อยละ รวมทั้งพิจารณาปัญหาการออกเสียงที่พบเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์และปัญหารวมด้วย

10. เรียบเรียงผลการวิจัยในรูปแบบของงานวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอจำแนกผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลภาคสนามในรูปแบบของตารางแสดงผลจำแนกตามโรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

1.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน ซึ่งคำพื้นฐานอักษรควบกล้ำ และอักษรนำระดับชั้นป.1 มีจำนวน 708 คำ คือ หมวดคำควบกล้ำ มีจำนวน 32 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 23 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำเดียวมีจำนวน 1 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำอักษร ห นำ				คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	18	56.25	14	43.75	10	43.47	13	56.53	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	22	68.75	10	31.25	20	86.96	3	10.04	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	28	87.5	4	12.5	19	82.61	4	17.39	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	19	59.38	13	40.62	18	78.26	5	21.74	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	27	84.35	5	15.65	16	69.57	7	30.43	1	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 1: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

1.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 1,098 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 142 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 7 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 75 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 7 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	132	92.96	10	3.04	7	100	-	-	43	57.33	32	42.67
คนที่ 2	111	78.17	31	21.83	6	85.71	1	14.29	39	52.0	36	48.0
คนที่ 3	98	69.01	44	30.99	7	100	-	-	65	86.67	10	13.33
คนที่ 4	102	70.42	40	29.58	7	100	-	-	35	46.67	40	53.33
คนที่ 5	119	83.80	23	16.2	7	100	-	-	65	86.67	10	13.33

ตารางที่ 2: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	18	85.71	3	14.29	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	18	85.71	3	14.29	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	19	90.48	2	9.52	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	18	85.71	3	14.29	7	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 3: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 2 ตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 คำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่านักเรียนจำนวน 4 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีนักเรียน 1 คนอ่านผิดเพียง 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนจำนวน 4 คน สามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 แต่มีนักเรียนเพียง 1 คนที่อ่านถูกต้องเพียง 35 คำ จากจำนวนคำ 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.67

1.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1,202 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 201 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 6 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 80 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 11 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	122	60.70	79	39.3	6	100	-	-	68	85.0	12	15.0
คนที่ 2	100	49.75	101	50.25	6	100	-	-	60	75.0	20	25.0
คนที่ 3	187	93.04	14	6.96	6	100	-	-	70	87.5	10	12.5
คนที่ 4	165	82.09	36	17.91	6	100	-	-	57	71.25	23	28.75
คนที่ 5	178	88.56	23	11.44	6	100	-	-	62	77.5	18	22.5

ตารางที่ 4: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	18	85.71	3	14.29	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	19	90.48	2	9.52	11	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 5: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 4 ตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรควบไม่แท้ คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 4 คน และมีนักเรียน 1 คน อ่านถูกต้องเพียง 100 คำ จากจำนวน 201 คำ คิดเป็นร้อยละ 49.75 คำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

2. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน ซึ่งคำพื้นฐานอักษรควบกล้ำ และอักษรนำระดับชั้นป.1 มีจำนวน 708 คำ คือ หมวดคำควบกล้ำ มีจำนวน 32 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 23 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวมีจำนวน 1 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำอักษร ห นำ				คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	19	59.38	13	40.62	11	47.83	12	52.17	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	18	56.25	14	43.75	15	62.22	8	34.78	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	31	96.88	1	3.13	18	78.26	5	21.74	1	100	-	-	2	100	-	-

คนที่ 4	19	59.38	13	40.62	11	47.83	12	52.17	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	25	78.12	17	53.13	14	60.87	9	39.13	1	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 6: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

2.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 1,098 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 142 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 7 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 75 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 7 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	130	91.54	12	8.45	7	100	-	-	53	70.67	22	29.33
คนที่ 2	102	71.83	40	28.17	7	100	-	-	59	78.67	16	21.33
คนที่ 3	111	78.17	31	21.83	7	100	-	-	67	89.33	8	10.67
คนที่ 4	132	92.96	10	7.04	7	100	-	-	51	68	24	32
คนที่ 5	112	78.87	30	21.13	7	100	-	-	69	92	6	8

ตารางที่ 7: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	17	80.95	4	19.05	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	19	90.48	2	9.52	7	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 8: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 7 ตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 คำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่ามีนักเรียนจำนวน 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนจำนวน 5 คนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

2.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1,202 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 201 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 6 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 80 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 11 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	112	55.72	89	44.27	6	100	-	-	71	88.75	9	11.25
คนที่ 2	120	50.75	81	40.30	6	100	-	-	70	87.5	10	12.5
คนที่ 3	178	88.56	23	11.44	6	100	-	-	70	87.5	10	12.5
คนที่ 4	155	77.11	46	22.89	6	100	-	-	61	76.25	19	23.75

คนที่ 5	188	93.54	13	6.47	6	100	-	-	60	75	20	25
---------	-----	-------	----	------	---	-----	---	---	----	----	----	----

ตารางที่ 9: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	16	76.19	5	23.81	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 10: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 9 ตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรควบไม่แท้ คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 การอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 6 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 5 คน คำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

3. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวชนกัฬา อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

3.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน ซึ่งคำพื้นฐานอักษรควบกล้ำ และอักษรนำระดับชั้นป.1 มีจำนวน 708 คำ คือ หมวดคำควบกล้ำ มีจำนวน 32 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 23 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวมีจำนวน 1 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำอักษร ห นำ				คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	16	50	16	50	9	39.13	14	60.87	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	20	62.5	12	37.5	18	78.26	5	21.74	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	22	68.75	10	31.25	20	86.96	3	13.04	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	31	96.88	1	3.13	18	78.26	5	21.74	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	19	59.38	13	40.62	11	47.83	12	52.17	1	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 11: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวชนกัฬา อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสี่มวชนกัฬา อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทั้ง 3 คนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 3 คน และมีนักเรียน 2 คนไม่สามารถอ่านคำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

3.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 1,098 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 142 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 7 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 75 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 7 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำ ไม่แท้				คำอักษร หน้า			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	112	78.87	30	21.13	5	71.43	2	28.57	63	84	12	16
คนที่ 2	96	67.60	46	32.39	6	85.71	1	14.29	49	65.33	26	34.67
คนที่ 3	111	78.17	31	21.83	7	100	-	-	63	84	12	16
คนที่ 4	102	71.83	40	28.17	7	100	-	-	59	78.67	16	21.33
คนที่ 5	111	78.17	31	21.83	7	100	-	-	67	89.33	8	10.67

ตารางที่ 12: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร หน้า) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิ่อมวลชนกีฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำ อักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	19	90.48	2	9.52	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 13: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิ่อมวลชนกีฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 12 ตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านสิ่อมวลชนกีฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 การอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 คำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่าน

คำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนจำนวน 5 คน สามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

3.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1,202 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 201 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 6 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 80 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 11 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	110	54.73	91	45.27	6	100	-	-	62	77.5	18	22.5
คนที่ 2	98	48.76	103	51.24	6	100	-	-	32	40	48	60
คนที่ 3	166	82.59	35	17.21	6	100	-	-	60	75	20	25
คนที่ 4	180	89.55	21	10.45	6	100	-	-	73	91.25	7	8.75
คนที่ 5	155	77.11	46	22.89	6	100	-	-	61	76.25	19	23.75

ตารางที่ 14: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนล้อมวลชนกีฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 15: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนล้อมวลชนกีฬา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 14 ตารางที่ 15 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิมมวณชนกนิภา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรควบไม่แท้ คำอักษรกลางนำ อักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 4 คน และมีนักเรียน 1 คน อ่านถูกต้องเพียง 98 คำ จากจำนวน 201 คำ คิดเป็นร้อยละ 48.76 คำอักษร ห นำ พบว่านักเรียน 4 คนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และมีนักเรียน 1 คน อ่านถูกต้องเพียง 32 คำ จากจำนวน 80 คำ คิดเป็นร้อยละ 40 และคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

4. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

4.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน ซึ่งคำพื้นฐานอักษรควบกล้ำ และอักษรนำระดับชั้นป.1 มีจำนวน 708 คำ คือ หมวดคำควบกล้ำ มีจำนวน 32 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 23 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยวมีจำนวน 1 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำอักษร ห นำ				คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	10	31.25	22	68.75	10	43.48	13	56.52	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	8	25	24	75	11	47.83	12	52.17	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	11	34.38	21	65.63	14	60.87	9	39.13	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	7	21.88	25	78.13	18	78.26	5	21.74	1	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	12	37.5	20	62.5	14	60.87	9	39.13	1	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 16: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนไม่สามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียน 3 คน สามารถอ่านคำ

อักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และมีนักเรียน 2 คนไม่สามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

4.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 1,098 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 142 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 7 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 75 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 7 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	111	78.17	31	21.83	7	100	-	-	50	66.67	25	33.33
คนที่ 2	132	92.96	10	7.04	7	100	-	-	50	66.67	25	33.33
คนที่ 3	112	78.87	30	21.13	7	100	-	-	65	86.67	10	13.33
คนที่ 4	108	76.07	34	23.94	7	100	-	-	51	68	24	32
คนที่ 5	112	78.87	30	21.13	7	100	-	-	69	92	6	8

ตารางที่ 17: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาไรย์ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว				คำอักษร อ นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	21	100	-	-	7	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 18: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาไรย์ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 17 ตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 คำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่านักเรียนจำนวน 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนจำนวน 5 คน สามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

4.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บัญชีคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 1,202 คำ ในหมวดคำควบกล้ำแท้ มีจำนวน 201 คำ คำควบกล้ำไม่แท้มีจำนวน 6 คำ คำอักษร ห นำ มีจำนวน 80 คำ อักษรสูงนำอักษรต่ำมีจำนวน 21 คำ อักษรกลางนำอักษรต่ำมีจำนวน 11 คำ และคำอักษร อ นำ มีจำนวน 2 คำ ดังตาราง

หมวดคำ	คำควบกล้ำแท้				คำควบกล้ำไม่แท้				คำอักษร ห นำ			
	✓	%	X	%	✓	%	X	%	✓	%	X	%
คนที่ 1	114	56.72	87	43.28	6	100	-	-	61	76.25	19	23.75
คนที่ 2	123	61.19	78	38.8	6	100	-	-	73	91.25	7	8.75
คนที่ 3	178	88.56	23	11.44	6	100	-	-	73	91.25	7	8.75
คนที่ 4	155	77.11	46	22.89	6	100	-	-	61	76.25	19	23.75
คนที่ 5	187	93.03	14	6.97	6	100	-	-	60	75	20	25

ตารางที่ 19: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำควบกล้ำแท้, คำควบกล้ำไม่แท้, คำอักษร ห นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา

หมวดคำ	คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว				คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดียว				คำอักษร อ นำ			
	√	%	X	%	√	%	X	%	√	%	X	%
คนที่ 1	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 2	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 3	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 4	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-
คนที่ 5	21	100	-	-	11	100	-	-	2	100	-	-

ตารางที่ 20: ผลการทดสอบคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว, คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดียว, คำอักษร อ นำ) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาไรย์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากตารางที่ 19 ตารางที่ 20 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คนจากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาไรย์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาสามารถอ่านคำอักษรควบไม่แท้ คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดียว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 การอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 5 คน คำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 และคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดียว พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนล้อมวลชนกีฬา และโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับครอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษามลายูถิ่น โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ผลการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ดังนี้

1. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทุ่งสบายใจ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนสามารถอ่านคำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว คำอักษร อ นำ คำควบกล้ำแท้ และคำอักษร ห นำ ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนสามารถอ่านบัญชีคำพื้นฐานได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 แต่ในกรณีคำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่านักเรียน 1 คนอ่านผิดเพียง 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนเพียง 1 คนที่อ่านถูกต้องเพียง 35 คำ จากจำนวนคำ 75 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ซึ่งถือเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับน้อย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านบัญชีคำพื้นฐานได้ถูกต้องเกินร้อยละ 100 แต่คำควบกล้ำแท้มีนักเรียน 1 คนอ่านได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งถือเป็นค่าเฉลี่ยในระดับน้อยเช่นกัน

2. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านชายควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอ่านบัญชีคำพื้นฐานได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถอ่านคำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 แต่เมื่อพิจารณาการอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 คำอักษรควบกล้ำไม่แท้พบว่านักเรียนจำนวน 5 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 และคำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนจำนวน 5 คน สามารถอ่านคำอักษร ห นำ ได้ถูกต้องเกินร้อยละ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านคำอักษรควบไม่แท้ คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว และคำอักษร อ นำ ได้ถูกต้องทุกคำ คิดเป็นร้อยละ 100 การอ่านคำควบกล้ำแท้ พบว่านักเรียนทั้ง 6 คนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องเกินร้อยละ 50 จำนวน 5 คน คำอักษร ห นำ พบว่านักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำอักษร ห นำ ได้

จากการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถศึกษาแนวทางหลักในการสร้างเครื่องมือแก้ปัญหการอ่านออกเสียงและตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2 ของงานวิจัยฉบับนี้

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีความสนใจเนื่องจากสาขาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ ดุแลรับผิดชอบโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการที่ 43 และผู้วิจัยต้องการทราบลักษณะการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นว่า หากต้องอ่านออกเสียงภาษาไทยจะมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร แต่เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนาม พบว่า นักเรียนโดยส่วนใหญ่อ่านออกเสียงคำในหมวดต่าง ๆ ของบัญชีคำพื้นฐานได้ค่อนข้างดี แต่ทั้งนี้ปัญหาที่พบด้านการออกเสียงคือคำควบกล้ำแท้ นักเรียนที่อ่านออกเสียงผิด ส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ แต่จะออกเสียงพยัญชนะต้นเดียวเพียงพยัญชนะเดียว ซึ่งลักษณะดังกล่าวอาจสืบเนื่องจากการเรียนการสอนในปัจจุบันที่นักเรียนมักจะอ่านจากการจำตัวอักษร มากกว่าการเข้าใจความหมายของศัพท์ ดังที่ อัมพร สุขเกษม (2520) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การมองดูตัวอักษรซึ่งประกอบเป็นคำ ให้เข้าใจความหมายของคำตรงตามความหมายที่ผู้แต่งตั้งใจเอาไว้ และนำความหมายของคำที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ทั้งนี้ปัญหาจากการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ อาจเป็นประเด็นท้าทายประเด็นหนึ่งในการปรับกระบวนการออกเสียงโดยอาจใช้หลักทางภาษาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาโดยทั่วไป มีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดเพียงประการเดียวคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ความรู้ทางภาษาศาสตร์จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนภาษาไทย ครูภาษาไทยจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ทั้งในด้านระบบเสียง ระบบคำ และระบบไวยากรณ์ โดยเบื้องต้นหากครูผู้สอนภาษาไทยไม่สามารถเข้าใจระบบเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และไม่สามารถแยกแยะเสียงได้อย่างถูกต้องก็ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเช่นกัน เรื่องของการใช้ภาษาเป็นเรื่องกว้างขวางไม่ว่าจะคิดจะเขียน จะอ่าน พูดหรือฟัง ย่อมต้องใช้ ภาษาอยู่ตลอดเวลา การใช้ก็มักจะต้องใช้ไปตามแบบที่คนพูดภาษาเดียวกันทีมเดียวกันใช้กัน ถ้าผิดไปก็มันแปลก แต่ถ้าผู้ใช้ภาษายอมรับใช้กันทั่วไปไม่เข้าความแปลกก็จะหายไปกลายเป็นความเคยชิน การใช้ภาษาจึงไม่ใช่หลักภาษาทั้ง ๆ ที่หลักภาษาก็สร้างขึ้นมาจากภาษาที่ใช้ใช้กันนั่นเอง ในประเด็นดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญที่ผู้วิจัยจะสามารถนำไปต่อยอดเพื่อสร้างเครื่องมือแก้ปัญหการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ให้แก่เด็กนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวันต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ประเด็นวิจัยที่จะศึกษาคือปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน โดยศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการที่ 43 อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีนักเรียนมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ผนวกกับพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่สีแดง การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาไทย รวมทั้งครูผู้สอนไม่สะดวกในการเดินทางมาอบรม และครูผู้สอนต่างถิ่นไม่กล้าเดินทางเข้าไปยังพื้นที่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย
2. การสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยโดยใช้วิธีการทางภาษาศาสตร์เพื่อแก้ปัญหา

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒนอายุ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์ .
- โกชัย สาริกบุตร. (2519). การสร้างความสามารถในการอ่าน. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์กลางเวียง.
- กำชัย ทองหล่อ . (2519). หลักภาษาไทย . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญรัตน์การพิมพ์ .
- จรรยาศักดิ์ บุญญาพิทักษ์. (2553). เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จิตประภา ศรีอ่อน. (2522). ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของเด็กชาวเขาเผ่าม้งในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรงค์ฤทธิ โสภ. (2531). การวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นเด็กเล็กและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำและคณะ. (2558). รายงานการวิจัยเรื่อง วิจัยและพัฒนาแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ประจิดต์ อภินันท์รัตน์. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบความบกพร่องทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประสงค์ ราชณสุขและคณะ. (2523). การศึกษาและวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- เพ็ญศิริ เทพวิทักษ์กิจ. (2530). การวิเคราะห์ลักษณะการพูดไม่ชัดของเด็กในโรงเรียนเขตอำเภอพรหมบุรีจังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์ จำกัด.
- วิชาการ, กรม (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

เสนอ ตริวิเศษ. (2542). การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยใน
ชีวิตประจำวัน. ปรินูญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ . (2545). เสียงและระบบเสียงภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
หน่วยศึกษานิเทศก์ , สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี . คู่มือการสอนฟัง – พูด ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ชนกลุ่มน้อยในจังหวัดกาญจนบุรี . 2539 .
อุปกิตศิลปสาร , พระยา . หลักภาษาไทย . กรุงเทพฯ ฯ :บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด . 2524.

ภาคผนวก

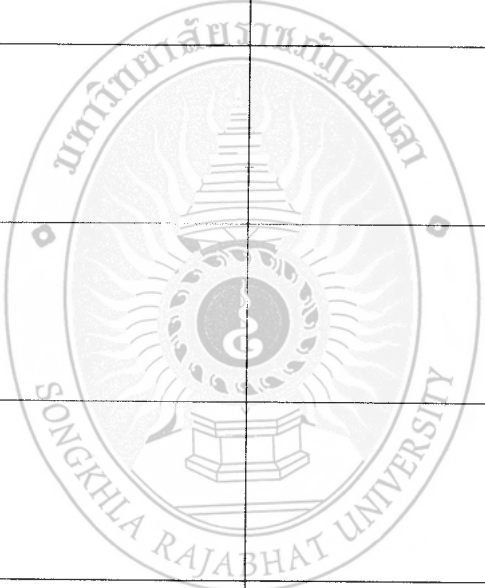
ภาคผนวก ก
แบบเก็บข้อมูล

แบบเก็บข้อมูลการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่.....

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

ประเภท	คำที่อ่านถูกต้อง	คำที่อ่านไม่ถูกต้อง	หมายเหตุ

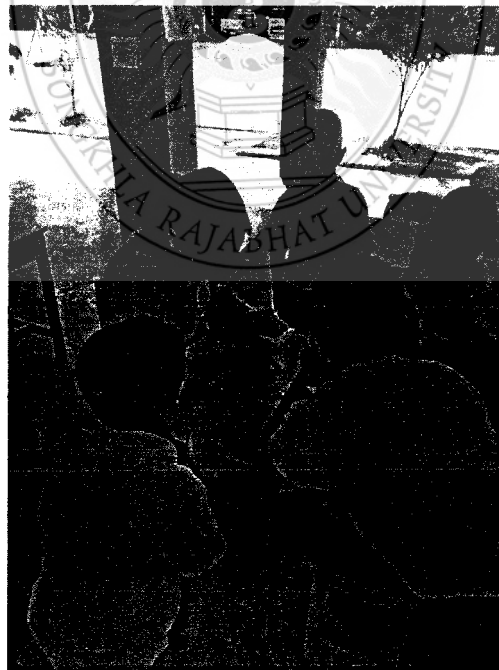

ภาคผนวก ข
ภาพการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ภาพประกอบการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ภาพที่ 1 ทดสอบการอ่าน

ภาพที่ 2: ทดสอบการอ่าน

ภาพที่ 3: ทดสอบการอ่าน

ภาพที่ 4: ทดสอบการอ่าน

ภาคผนวก ค

บัญชีคำพื้นฐาน

บัญชีคำพื้นฐาน

ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โครงการศึกษาคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย
ระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2529 – 2531

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1.	ก็	28.	กางเกง	55.	ไกล	82.	เข้า
2.	กบ	29.	กาแฟ	56.	จน	83.	เข้า
3.	กระจก	30.	กาย	57.	ขย่ะ	84.	เที่ยง
4.	กระจุก	31.	ก้าว	58.	ขวา	85.	เขียน
5.	กระดิ่ง	32.	กำเนิด	59.	ขอ	86.	เขี้ยว
6.	กระดุม	33.	กำลัง	60.	ของ	87.	แข็ง
7.	กระโดด	34.	กิน	61.	ขัง	88.	แข่ง
8.	กระต่าย	35.	ก็	62.	ชั้น	89.	แขน
9.	กระถิน	36.	กั๊ก	63.	ขาด	90.	ไข
10.	กระเทียม	37.	กุ	64.	ขับ	91.	ไข
11.	กระเบื้อง	38.	เก็	65.	ขา (น)	92.	ขาด (ข้าว)
12.	กระบอง	39.	แก่ง	66.	ข้า	93.	คน (น)
13.	กระเป่า	40.	เก็บ	67.	ข้า	94.	คัน
14.	กระโปรง	41.	เกม	68.	ข้าง	95.	คบ
15.	กระรอก	42.	เกเร	69.	ขาด	96.	ครัว
16.	กล้วย	43.	เกลื่อ	70.	ข้าม	97.	ครู
17.	กว่า	44.	เก้าอี้	71.	ขาย	98.	คว่า
18.	กอด	45.	เกาะ	72.	ขาว	99.	คอ
19.	ก่อน	46.	เกิด	73.	ข้าว	100.	คอย
20.	กะ	47.	เกี่ยว	74.	ข้าว	101.	ค้อย
21.	กะทิ	48.	แก	75.	ขี่	102.	คะ
22.	กะละมัง	49.	แก่	76.	ขี่	103.	คะน้ำ
23.	กั๊ด	50.	แกง	77.	ขีด	104.	คัด
24.	กั้น	51.	แก้ว	78.	ขึ้น	105.	คั่ว
25.	กั๊บ	52.	แกะ	79.	ชุด	106.	ค้า
26.	กา	53.	ใกล้	80.	เข็ม	107.	คาง
27.	กาง	54.	ไก่อ	81.	เขา (ส)	108.	คำ

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
109.	คำ	136.	จอด	163.	ชนะ	190.	ซ่อน
110.	ค้ำ	137.	จอบ	164.	ชมพู	191.	ซ่อน
111.	คิด	138.	จะ	165.	ชวน	192.	ซ่อม
112.	คิ้ว	139.	จันทะ	166.	ช่วย	193.	ชอย
113.	คืบ	140.	จัด	167.	ซ่อน	194.	ชัก
114.	คือ	141.	จับ	168.	ชอบ	195.	ช้าย
115.	คุก	142.	จาก	169.	ชะอม	196.	ชี
116.	คุย	143.	จ้าง	170.	ชั่ง	197.	ชื้อ
117.	คู	144.	งาน	171.	ขึ้น	198.	ดม
118.	คู่	145.	จำ	172.	ชัว	199.	ด้วย
119.	เค็ม	146.	จำปี	173.	ช่าง	200.	ดอก
120.	เคย	147.	จึงจอก	174.	ช่าง	201.	คัง (ข)
121.	เคี้ยว	148.	จึงใจ	175.	ชาม	202.	ดำ
122.	แค	149.	จึง	176.	ชาย	203.	ดาว
123.	ใคร	150.	จัด	177.	ชาว	204.	ดำ (ข)
124.	ฆ่า	151.	เจ็บ	178.	ชิงช้า	205.	ดิน
125.	งาน	152.	เจอ	179.	ขึ้น	206.	ดินสอ
126.	งาม	153.	เจ้า	180.	ชื้อ	207.	ดี
127.	ง่าย	154.	เจาะ	181.	ชุด	208.	ตั้ง
128.	งู	155.	แจก	182.	เซ็ด	209.	ดื่ม
129.	เงาะ	156.	แจกกัน	183.	เข้า	210.	ดี
130.	เงิน	157.	ใจ	184.	เซ็ด	211.	ดู
131.	เงือก	158.	ใจดี	185.	ชื้อ	212.	ดู
132.	จน	159.	ฉันท (ส)	186.	เชือก	213.	เด็ก
133.	จบ	160.	ฉิด	187.	ใช้	214.	เดิน
134.	จม	161.	ชก	188.	ใช้	215.	เดียว
135.	จอก (น้ำ)	162.	ชน	189.	ชน	216.	เดียว

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
217.	เดียว	244.	ตาก	271.	ถม	298.	ทะเลาะ
218.	แดง	245.	ต่าง	272.	ถ้วย	299.	ทั้ง
219.	แดด	246.	ตาม	273.	ถอด	300.	ทัน
220.	โดด	247.	ตาย	274.	ถอน	301.	ทับ
221.	โดน	248.	ต่ำ	275.	ถอย	302.	ทา
222.	โดย	249.	ติด	276.	ถั่ง	303.	ทาง
223.	ได้	250.	ตี	277.	ถั่ว	304.	ทาน (กิน)
224.	ตก	251.	ตีน	278.	ถ้ำ	305.	ท่าน
225.	ตน	252.	ตึก	279.	ถาง	306.	ทำ
226.	ต้น	253.	ตื่น	280.	ถาด	307.	ทำไม
227.	ต้ม	254.	ตุ้ม	281.	ถ่าน	308.	ทำเล
228.	ต่อ	255.	ตุ้	282.	ถาม	309.	ทั้ง
229.	ตอก	256.	ตุ้น	283.	ถีบ	310.	ที่
230.	ต้อง	257.	ตุ้ม	284.	ถึง	311.	ที่
231.	ตอน	258.	เตะ	285.	ถือ	312.	ทีวี
232.	ตอบ	259.	เตา	286.	ถุง	313.	ทุณ
233.	ต่อย	260.	เต่า	287.	ถู	314.	ทุเรียน
234.	ตะกร้า	261.	เต็ม	288.	ถุก	315.	เท
235.	ตะไคร้	262.	เตี้ย	289.	ถั่ว	316.	เท่า
236.	ตะปู	263.	แต่	290.	ไท	317.	เท่า
237.	ตะวัน	264.	แตงกวา	291.	ท่อม	318.	เที่ยง
238.	ตัก	265.	แตงโม	292.	ท้อ	319.	เทียน
239.	ตั้ง	266.	แต่ง	293.	ทอง	320.	เที่ยว (ก)
240.	ตัด	267.	โต	294.	ท้อ	321.	แทน
241.	ดับ	268.	โต๊ะ	295.	ทอด	322.	ไทย
242.	ตัว	269.	ใต้	296.	ทะนาน	323.	เธอ
243.	ตา	270.	ใต้ถุน	297.	ทะเล	324.	นก

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
325.	นม	352.	นึก	379.	ใบ	406.	แปรง
326.	นอก	353.	นึ่ง	380.	ประตุ	407.	แปล
327.	น้อง	354.	นุ่ง	381.	ปลา	408.	ไป
328.	นอน	355.	เนื้อ	382.	ปวด	409.	ผม (น)
329.	น้อย	356.	แน่	383.	ป่วย	410.	ผัก
330.	นัก	357.	โน้น	384.	ปอ	411.	ผิด
331.	นั่ง	358.	ใน	385.	ปก	412.	ผ้า
332.	นั่น	359.	บน	386.	ปั้น	413.	ผ่าน
333.	นั้น	360.	บวก	387.	ป่า	414.	ผิด
334.	นับ	361.	บ้าน	388.	ป่า	415.	ผี
335.	นา	362.	บ่อ	389.	ปาก	416.	ผู้
336.	น่า	363.	บอก	390.	ปัง	417.	ผูก
337.	น้ำ	364.	בוד	391.	ปิด	418.	เผา
338.	นาง	365.	บอน	392.	ปี	419.	เพื่อ
339.	นาน	366.	บอน	393.	ป็น	420.	ฝน
340.	นาย	367.	บ่อย	394.	ป็น	421.	ฝั่ง
341.	นาฬิกา	368.	บัง	395.	ปุ๋ย	422.	ผ้า
342.	นำ	369.	บันได	396.	ปุ (น)	423.	ฝ่าย
343.	น้ำ	370.	บาง	397.	ปุ	424.	เฝ้า
344.	นิด	371.	บ้าง	398.	ปูน	425.	พบ
345.	นิทาน	372.	บ้าน	399.	เปิด	426.	พระ
346.	นิม	373.	บ่าย	400.	เป็น	427.	พละ
347.	นิยาย	374.	บิน	401.	เปล่า	428.	พวก
348.	นิว	375.	บุก	402.	เป่า	429.	พอ
349.	นิสัย	376.	บุง	403.	เปิด	430.	พอ
350.	นี้	377.	บุชา	404.	เปียก	431.	พะไล
351.	นี้	378.	แบบ	405.	แป้ง	432.	พัก

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
433.	พัด	460.	มะไฟ	487.	แมว	514.	โยน
434.	พับ	461.	มะม่วง	488.	โมง	515.	รด
435.	พา	462.	มะยม	489.	ไม้	516.	รวม
436.	พาย	463.	มะละกอ	490.	ไม้	517.	รอ
437.	พี	464.	มะลิ	491.	ยก	518.	รอง
438.	พีน	465.	มังคุด	492.	ยอด	519.	ร้อง
439.	พุง	466.	มัด	493.	ย่อม	520.	ร้อน
440.	พูด	467.	มัน (ส)	494.	ยัก	521.	รอบ
441.	เพราะ	468.	มา	495.	ยัง	522.	ระวัง
442.	เพาะ	469.	ม้า	496.	ยา	523.	รัก
443.	เพื่อ	470.	มาก	497.	ย่า	524.	รักษา
444.	เพื่อน	471.	มี	498.	ยาก	525.	รัด
445.	แพ้	472.	มิด	499.	ยาง (น)	526.	รับ
446.	แพะ	473.	มิ่ง	500.	ย่าง	527.	ราคา
447.	ฟุ้ง	474.	มิด	501.	ยาม	528.	ราชินี
448.	พิน (น)	475.	มือ	502.	ยาย	529.	ราด
449.	ฟ้า	476.	มือ	503.	ย้าย	530.	ร้าน
450.	พิน	477.	มุง	504.	ยาว	531.	ร้าย
451.	พิน	478.	มุง	505.	ยิง	532.	รำ
452.	ฟุ้ง	479.	มุง	506.	ยิม	533.	รัด
453.	ฟูก	480.	เม็ด	507.	ยีน	534.	รับ
454.	ไฟ	481.	เม็ย	508.	ยุ่ง	535.	รู้
455.	มอง	482.	เม็ย	509.	ยุ่ง	536.	เร็ว
456.	มะกอก	483.	เม็ย	510.	เย็น	537.	เรา
457.	มะขาม	484.	แม่	511.	เย็บ	538.	เรียก
458.	มะเขือ	485.	แมง	512.	เยอะ	539.	เรียง
459.	มะนาว	486.	แม้น	513.	แย่ง	540.	เรียน

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
541.	เรือ	568.	ลืม	595.	ว่าง	622.	ลับ
542.	เรือง	569.	ลูก	596.	วาด	623.	ลับประด
543.	เรือน	570.	ลุง	597.	ว่าน	624.	สาด
544.	เรือย	571.	ลูก	598.	วัง	625.	สาย
545.	แรก	572.	เล็ก	599.	วิชา	626.	สาว
546.	รอย	573.	เลข	600.	วิตามิน	627.	สี
547.	ไร่	574.	เล่น	601.	วิธี	628.	สุก
548.	ลง	575.	เล็บ	602.	เวลา	629.	สุข
549.	ลด	576.	เล่ม	603.	เวียน	630.	สู้
550.	ลบ	577.	เลย	604.	ไว้	631.	เส้น
551.	ลม	578.	ละ	605.	ศาลา	632.	เสา
552.	ลัม	579.	เล่า	606.	ส่ง	633.	เสียง
553.	ลอง	580.	เล่า	607.	สบู	634.	เสียบ
554.	ละมุด	581.	เลี้ยง	608.	ส้ม	635.	เสื่อ
555.	ลัก	582.	เลี้ยง	609.	สวด	636.	เสื่อ
556.	ลับ	583.	เลือด	610.	สวน	637.	เสื่อ
557.	ลา	584.	เลี้ยง	611.	สวม	638.	ใส่
558.	ลาก	585.	แล	612.	สวย	639.	หก (ก)
559.	กลาง	586.	เลี้ยง	613.	สอน	640.	หญ้า
560.	ล้าง	587.	แล้ว	614.	สอบ	641.	หนา
561.	กลางสาด	588.	และ	615.	ล้อม	642.	หน้า
562.	ลาบ	589.	ไล่	616.	สะดือ	643.	หนี
563.	ลาย	590.	วัด	617.	สะพาน	644.	หนู
564.	ลำไย	591.	วัน	618.	สะอาด	645.	ห่ม
565.	ลิเก	592.	วัว	619.	สั่ง	646.	หมอ
566.	ลิง	593.	ว่า	620.	สังกะสี	647.	หม้อ
567.	ลื่น	594.	วาง	621.	สิ้น	648.	หมา

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
649.	หมี	676.	เหลือ	703.	เอา
650.	หมู	677.	เท่า	704.	แอบ
651.	หมู๋	678.	แห่ง	705.	โอ้
652.	หรือ	679.	แหน	706.	โอย่ง
653.	หวี	680.	ให้	707.	โอน
654.	ห่อ	681.	ใหญ่	708.	ไอ
655.	ห้อง	682.	ใหม่		
656.	หอม (ข)	683.	ไหน		
657.	หอย	684.	ไหม		
658.	หัก	685.	ไหล		
659.	หั่น	686.	ไหว		
660.	หิ้ว	687.	อย่า		
661.	หิ้วเราะ	688.	อยู่		
662.	หา	689.	ออก		
663.	ห้า	690.	อ่อน		
664.	หาง	691.	อะไร		
665.	หาม	692.	อัน		
666.	หาย	693.	อา		
667.	หिन	694.	อ่าน		
668.	หิว	695.	อาบ		
669.	หุง	696.	อาละวาด		
670.	หุ่่น	697.	อำเภอ		
671.	หุ	698.	อิม		
672.	เห	699.	อีก		
673.	เห็น	700.	อื่น		
674.	เหนื่อ	701.	อุ่น		
675.	เหล้า	702.	เอง		

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1.	กั่ง	31.	เกือบ	61.	คางคก	91.	เฉย
2.	กต	32.	แก้	62.	คาด	92.	ชม
3.	ก้ม	33.	แก้ม	63.	คาบ	93.	ชวด
4.	กระดุก	34.	โกน	64.	คุ่ม	94.	ชนะ
5.	กระตึก	35.	โกหก	65.	เค้ก	95.	ซึก
6.	กระตุก	36.	ไกว	66.	เคาะ	96.	ซา
7.	กระถาง	37.	ขณะ	67.	เคี้ยว	97.	ซ่า
8.	กระทบ	38.	ชม	68.	แคะ	98.	ซู้
9.	กระท้อน	39.	ขย่ำ	69.	โค้ง	99.	ซุก
10.	กระทะ	40.	ขยี้	70.	งม	100.	ซุ่ม
11.	กระสอบ	41.	ข้อ	71.	งวง	101.	เซ่น
12.	กล้า	42.	ข้อง	72.	ง่วง	102.	แซ่
13.	กอ	43.	ขอน	73.	งอก	103.	ชด
14.	ก้อ	44.	ขัด	74.	งา	104.	ขัด
15.	กอง	45.	ขาน	75.	เงา	105.	ชิง
16.	ก้อน	46.	ชำ	76.	โง	106.	ชิง
17.	กะปิ	47.	ชิง	77.	จด	107.	ชื้อ
18.	กะเพรา	48.	แข่ง	78.	จริยะ	108.	ชุก
19.	กะสา	49.	เข็น	79.	จ๊ะ	109.	แซง
20.	ก้าง	50.	เขี่ย	80.	จั่ง	110.	แซะ
21.	กำ	51.	เขี้ยว	81.	จำ	111.	ดง
22.	กำแพง	52.	เขื่อน	82.	จ่าย	112.	ตัก
23.	กิ้ง	53.	แขก	83.	จำปา	113.	ดับ
24.	กิริยา	54.	คง	84.	จิก	114.	ต้าน
25.	กู้	55.	ครู	85.	จิ้ม	115.	ดาบ
26.	เก	56.	ค้อน	86.	จิ้น	116.	ตาย
27.	แก่ง	57.	คั้น	87.	จุด	117.	ด้าย
28.	เก่า	58.	คับ	88.	จุง	118.	ตีด
29.	เกิน	59.	ค่า	89.	เจอ	119.	ตีก
30.	เกื้อ	60.	ค่าง	90.	แจ้ง	120.	ดูด

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
121.	เด็ด	151.	หุง	181.	ประจำ	211.	ผืน
122.	เติม	152.	ทุย	182.	ประชุม	212.	ฝาก
123.	เด็ด	153.	เทียม	183.	ประดับ	213.	ฝ้าย
124.	เดือน	154.	แทง	184.	ประธาน	214.	ฝุ่น
125.	ไต่	155.	แทง	185.	ปะ	215.	ฝูง
126.	ตบ	156.	แทง	186.	ปัก	216.	พ่น
127.	ตอม	157.	ธง	187.	ปัง	217.	พริ้ว
128.	ตะเกียบ	158.	นัด	188.	ปิด	218.	พอง
129.	ตะโกน	159.	นาที่	189.	ป็น	219.	พัง
130.	ตุ้	160.	นึ่ง	190.	ป็น	220.	พาด
131.	ตุ๊ด	161.	เนา	191.	ปา	221.	พาน
132.	เตียน	162.	เนา	192.	ปาด	222.	เพ็ลย
133.	แตก	163.	บ่น	193.	ปี	223.	เพ็ยง
134.	แดง	164.	บัว	194.	ปีก	224.	แพ
135.	แตะ	165.	บา	195.	เปราะ	225.	แพง
136.	ไต่	166.	บาด	196.	เป่า	226.	ไฟ
137.	ถาก	167.	บาน	197.	ผง	227.	ไพเราะ
138.	ถ้าย	168.	บำรุง	198.	ผัว	228.	พอก
139.	ถ้ำ	169.	บิดา	199.	ผ่า	229.	พอง
140.	เถียง	170.	บิ่บ	200.	ผาง	230.	พึก
141.	ทบ	171.	บิ่ง	201.	ผึ่ง	231.	พาก
142.	ห้อง	172.	เบา	202.	ผึ่ง	232.	พ่าง
143.	ทอน	173.	เบาะ	203.	ผืน	233.	แพง
144.	ทัก	174.	เบื่อ	204.	ผุ	234.	แพ้ม
145.	ท่า	175.	แบก	205.	ผืด	235.	ภ้ย
146.	ท่า	176.	แบ่ง	206.	แผ่	236.	ภาษา
147.	ทาก	177.	แบก	207.	แผ่น	237.	มด
148.	ทาย	178.	ใบไม้	208.	โผล่	238.	ม่วง
149.	ท้าย	179.	ป็น	209.	ไผ่	239.	มอบ
150.	ทิม	180.	ประถม	210.	ผึ่ง	240.	มะดัน

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
241.	มะเฟือง	271.	ริม	301.	สม	331.	ทิว
242.	มูมมาม	272.	รู	302.	สระ	332.	เหงา
243.	เมา	273.	เริ่ม	303.	ส่วน	333.	เหงื่อ
244.	เมื่อย	274.	เรียบ	304.	ส้วม	334.	เหลา
245.	แม่	275.	แรง	305.	ส่อง	335.	เห่า
246.	โมโห	276.	โรง	306.	สอด	336.	เหี่ยว
247.	ย่อ	277.	ไร	307.	สะดวก	337.	แห่
248.	ยอม	278.	ล้อ	308.	สัก	338.	แห้ง
249.	ยัด	279.	ลอด	309.	สาก	339.	แหย
250.	ย่ำ	280.	ลอย	310.	สาธุ	340.	แหละ
251.	ยิง	281.	ละ	311.	สาสี่	341.	โหน
252.	ยिन	282.	ละเอียดย	312.	สำหรับ	342.	โหน
253.	ยิม	283.	ล่า	313.	สิ่ง	343.	โหล
254.	ยุ	284.	ล่าง	314.	สิ้น	344.	โหล
255.	เยาะ	285.	ลาด	315.	สด	345.	อก
256.	แย้	286.	ลาน	316.	สู	346.	อด
257.	แยก	287.	ล้าน	317.	สูง	347.	อบ
258.	แยะ	288.	ลื่นจี	318.	สูบ	348.	อ้วน
259.	โย	289.	เล็ก	319.	เสี่ย	349.	ออก
260.	รก	290.	เลีย	320.	เสียม	350.	อ้อย
261.	รบ	291.	เลียบ	321.	ใส	351.	อัด
262.	รุ่ม	292.	เลือก	322.	ไล่	352.	อายุ
263.	ร่วม	293.	แลก	323.	หัด	353.	อุ้ม
264.	รวย	294.	แล่น	324.	หัน	354.	เอว
265.	ระฉัง	295.	วง	325.	หาก	355.	เอี่ยม
266.	ระเบียง	296.	ว่าว	326.	ห่าง	356.	ไอ้
267.	ระเบียบ	297.	ไว	327.	หาด	357.	กระดานดำ
268.	ระมัดระวัง	298.	คอก	328.	ห่าน	358.	กระโดดยาง
269.	รัง	299.	สด	329.	ห้าม	359.	กระตักน้ำ
270.	ราก	300.	สถานี	330.	หิด	360.	กระปุกออมสิน

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
361.	กอไผ่	391.	เข้าใจ	421.	ฉีดยา	451.	ดาวเรือง
362.	ก้อนหิน	392.	เข้าแถว	422.	ช่วยเหลือ	452.	ตำนาน
363.	กะหล่ำปลี	393.	เขียนไทย	423.	ชั้นเรียน	453.	ดินน้ำมัน
364.	กั๊บข้าว	394.	แข็งแรง	424.	ชั่วโมง	454.	ดีใจ
365.	กางเกงขายาว	395.	แข่งขัน	425.	ชาวเขา	455.	ดูแล
366.	กางเกงขาสั้น	396.	ไขมัน	426.	ชาวใต้	456.	เด็กชาย
367.	กางเกงใน	397.	โซลาน	427.	ชาวไทย	457.	เด็กนักเรียน
368.	กาชาด	398.	ไขทอด	428.	ชาวนา	458.	เดินแถว
369.	กายบริหาร	399.	ไข่เลือดออก	429.	ชาวบ้าน	459.	เดินทาง
370.	กิ่งไม้	400.	คนแก่	430.	ชุดนักเรียน	460.	เดี่ยวเดียว
371.	แกงจืด	401.	คนขาย	431.	เชื้อฟุ้ง	461.	เดี๋ยวนี้
372.	แกงเผ็ด	402.	คนขายของ	432.	ซ่อนหา	462.	เดือดร้อน
373.	แกงส้ม	403.	คนไข้	433.	ซักผ้า	463.	ไต่ยีน
374.	แก้วน้ำ	404.	คนป่วย	434.	ชุกชน	464.	ตกกล้า
375.	ข้อต่อ	405.	คนร้าย	435.	ดวงใจ	465.	ตกใจ
376.	ข้อศอก	406.	ครูประจำชั้น	436.	ดอกกระดังงา	466.	ตกลง
377.	ของกิน	407.	ครูใหญ่	437.	ดอกเข็ม	467.	ต้นกระถิน
378.	ของแข็ง	408.	ควบคุม	438.	ดอกจำปา	468.	ต้นกระท้อน
379.	ของใช้	409.	คัดไทย	439.	ดอกจำปี	469.	ต้นก้ามปู
380.	ของมีคม	410.	ค้าขาย	440.	ดอกชบา	470.	ต้นโกสน
381.	ของเล่น	411.	คิดถึง	441.	ดอกดาวกระจาย	471.	ต้นเข็ม
382.	ชั้นน้ำ	412.	วังนอน	442.	ดอกดาวเรือง	472.	ต้นจิว
383.	ข้าวเจ้า	413.	งานบ้าน	443.	ดอกทานตะวัน	473.	ต้นเงาะ
384.	ข้าวต้ม	414.	จงรักภักดี	444.	ดอกเทียน	474.	ต้นชมพู
385.	ข้าวผัด	415.	เจ็บป่วย	445.	ดอกบัว	475.	ต้นดาวเรือง
386.	ข้าวโพด	416.	เจ็บปวด	446.	ดอกบานชื่น	476.	ต้นทานตะวัน
387.	ข้าวมันไก่	417.	เจ้าของ	447.	ดอกบานไม่รู้โรย	477.	ต้นทุเรียน
388.	ขี้มูก	418.	เจ้าชาย	448.	ดอกพุด	478.	ต้นไทร
389.	ขี้หู	419.	เจ้าฟ้าชาย	449.	ดอกไม้	479.	ต้นน้อยหน่า
390.	เข็มขัด	420.	แจ่มใส	450.	ดอกรัก	480.	ต้นไผ่

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
481.	ต้นโพ	511.	ตัดสิน	541.	ทำนา	571.	น้ำปลา
482.	ต้นมะขาม	512.	ตัวต่อ	542.	ทำไร่	572.	น้ำผึ้ง
483.	ต้นมะเขือ	513.	ตัวเมีย	543.	ทำสวน	573.	น้ำมัน
484.	ต้นมะนาว	514.	ตัวเอง	544.	ทำลาย	574.	น้ำมันหมู
485.	ต้นมะเฟือง	515.	ตาแดง	545.	ที่นี้	575.	น้ำส้ม
486.	ต้นมะไฟ	516.	ตาบอด	546.	ที่นอน	576.	น้ำส้มสายชู
487.	ต้นมะม่วง	517.	ตามใจ	547.	ที่สุด	577.	น้ำหวาน
488.	ต้นมะยม	518.	ตื่นนอน	548.	ทุ่งนา	578.	น้ำอ้อย
489.	ต้นมะละกอ	519.	ตู่กับข้าว	549.	เท่านั้น	579.	น้ำมัน
490.	ต้นมะลิ	520.	ตุ๋น	550.	เท่านี้	580.	เนื้อหมู
491.	ต้นมังคุด	521.	ตุ๋นเสื้อผ้า	551.	เท่าไร	581.	บัวปาก
492.	ต้นไม้	522.	เตาไฟ	552.	นกกระจาบ	582.	บ่อน้ำ
493.	ต้นยาง	523.	เต็บโต	553.	นกกระสา	583.	บังคับ
494.	ต้นละมุด	524.	เตารีด	554.	นกแก้ว	584.	บัดนี้
495.	ต้นลำไย	525.	แต่งกาย	555.	นกเขา	585.	บางที
496.	ต้นลิ้นจี่	526.	แต่งงาน	556.	นกเอี้ยง	586.	บาดเจ็บ
497.	ต้นสน	527.	แต่งตั้ง	557.	นอกนั้น	587.	บ้านเมือง
498.	ต้นส้ม	528.	แต่งตัว	558.	นักเรียน	588.	บานชื่น
499.	ต้นส้มโอ	529.	ถัวยขาม	559.	นับถือ	589.	บานไม่รู้โรย
500.	ต้นหญ้า	530.	ถังขยะ	560.	นัยน์ตา	590.	บานเย็น
501.	ต้นหอม	531.	ถัวยเขียว	561.	น่ารัก	591.	เบิกบาน
502.	ต้นหางนกยูง	532.	ถัวยอก	562.	น้ำแกง	592.	แบบฝึกหัด
503.	ต้นทุกวาง	533.	ถัวยฝักยาว	563.	น้ำเกลือ	593.	แบบเรียน
504.	ต้มยำ	534.	ถัวยเท้า	564.	น้ำข้าว	594.	ประแป้ง
505.	ต่อไป	535.	โถนา	565.	น้ำแข็ง	595.	ประชาชน
506.	ต่อมา	536.	ทอดมัน	566.	น้ำเงิน	596.	ประถมศึกษา
507.	ต้องการ	537.	ทอดผ้าป่า	567.	น้ำชา	597.	ปลากระป๋อง
508.	ตอบแทน	538.	ทักทาย	568.	น้ำตก	598.	ปลาเค็ม
509.	ตั้งใจ	539.	ทานตะวัน	569.	น้ำตา	599.	ปลาตุก
510.	ตั้งแต่	540.	ทำงาน	570.	น้ำนม	600.	ปลาทุ

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
601.	ปลาร้า	631.	ฝุ่นละออง	661.	แม่น้ำ	691.	ลอยกระทง
602.	ป้องกัน	632.	พระเจ้า	662.	แม่มด	692.	ลำบาก
603.	ป่าไม้	633.	พระเจ้าแผ่นดิน	663.	แม่เลี้ยง	693.	ลูกแก้ว
604.	ปากกา	634.	พระเจ้าอยู่หัว	664.	แมงมุม	694.	ลูกเขย
605.	ปืนโต	635.	พระที่นั่ง	665.	ไม้ขีด	695.	ลูกขึ้น
606.	บ้วยคอก	636.	พระนางเจ้า	666.	ยวดยาน	696.	ลูกตา
607.	ผงซักฟอก	637.	พระราชา	667.	ยาสระผม	697.	ลูกโป่ง
608.	ผักกระเฉด	638.	พระราชนิ	668.	ยาสีฟัน	698.	ลูกสาว
609.	ผักกาด	639.	พระเอก	669.	ยากจน	699.	ลูกเสือ
610.	ผักคะน้า	640.	พวงมาลัย	670.	ยางลบ	700.	ลูกหิน
611.	ผักชี	641.	พอดี	671.	ยินดี	701.	เล็กน้อย
612.	ผักตำลึง	642.	พ่อค้า	672.	เยอะแยะ	702.	เล็บเท้า
613.	ผักบุ้ง	643.	พักผ่อน	673.	รดน้ำ	703.	เลี้ยงดู
614.	ผ้าตัด	644.	พัดลม	674.	ร่มเงา	704.	แล้วก็
615.	ผ้าขี้ริ้ว	645.	พับเพียบ	675.	รมเย็น	705.	วันพระ
616.	ผ้าเช็ดหน้า	646.	พายเรือ	676.	รองเท้า	706.	วาดเขียน
617.	ผ้าคลุม	647.	พาย	677.	ร้องไห้	707.	ว่ายน้
618.	ผ้าปูที่นอน	648.	พี่ชาย	678.	รังแก	708.	วาววับ
619.	ผ้าห่ม	649.	พี่สาว	679.	รับจ้าง	709.	วิ่งเล่น
620.	ผีเสื้อ	650.	พุดจา	680.	รับประทาน	710.	เวียนเทียน
621.	ผู้คน	651.	เพราะว่า	681.	ร่างกาย	711.	สดชื่น
622.	ผู้ช่วย	652.	พื้ทอง	682.	ร้านค้า	712.	สดใส
623.	ผู้ชาย	653.	เฟื่องฟ้า	683.	รายงาน	713.	สนใจ
624.	ผู้เฒ่า	654.	ไฟฟ้า	684.	ร้ายแรง	714.	ล้มตำ
625.	ผู้ร้าย	655.	ภูเขา	685.	ร่ำวง	715.	ล้มโอ
626.	ผู้ให้กำเนิด	656.	มานั่ง	686.	รีดผ้า	716.	สวนครัว
627.	ผู้ใหญ่	657.	มากมาย	687.	รู้จัก	717.	สวยงาม
628.	ฝึกบัว	658.	มิดโจน	688.	รู้สึก	718.	สั่งสอน
629.	ผ้าสี	659.	เมื่อวาน	689.	เรียบร้อย	719.	สิ่งของ
630.	ฝึกหัด	660.	แม่ค้า	690.	โรงเรียน	720.	สิ่งโต

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
721.	สินค้า	751.	ห่วงโย	781.	กลม	811.	โกรธ
722.	สีกากี	752.	ห้องข้าว	782.	กล้วย	812. ^{๕๕}	ขนม
723.	สีขาว	753.	ห้องครัว	783.	กลอง	813.	ขนาด
724.	สีเขียว	754.	ห้องนอน	784.	กล่อง	814.	ขนุน
725.	สีดำ	755.	ห้องน้ำ	785.	กลับ	815.	ขโมย
726.	สีแดง	756.	ห้องเรียน	786.	กลาง	816.	ขยัน
727.	สีน้ำเงิน	757.	หอยโข่ง	787.	กล้าม	817.	ขวาง
728.	เส้นชัย	758.	หัวเข้า	788.	กลาย	818.	ขว้าง
729.	เสาธง	759.	หัวใจ	789.	กล่าว	819.	ขวาน
730.	เสียใจ	760.	หัวหน้า	790.	กลิ้ง	820.	ข้าพเจ้า
731.	เสือขนยาว	761.	หากิน	791.	กลิ้ง	821.	เขต
732.	เสือขนสั้น	762.	หายใจ	792.	กลิ้ง	822.	เขย่ง
733.	เสือนักเรียน	763.	หุงข้าว	793.	กลุ่ม	823.	เขยิบ
734.	เสือผ้า	764.	อบรม	794.	กวยจับ	824.	เขยื้อน
735.	แสงแดด	765.	อบอุณ	795.	ก่ายเดี่ยว	825.	แขวน
736.	หกล้ม	766.	ออกไข	796.	กวาง	826.	ครก
737.	หน่อไม้	767.	อ่อนเพลีย	797.	กว้าง	827.	ครบ
738.	หนังสือ	768.	ออมสิน	798.	กวาด	828.	ครอบ
739.	หน้ากาก	769.	อาจจะ	799.	กัญชา	829.	ครึ่ง
740.	หน้าต่าง	770.	อาบน้ำ	800.	การ	830.	ครึ่ง
741.	หน้าที่	771.	อึ้งอ่าง	801.	การ์ตูน	831.	คราว
742.	หน้าร้อน	772.	กรง	802.	กาล	832.	คริสต์
743.	ห่มผ้า	773.	กรรไกร	803.	กิจ	833.	ครึ่ง
744.	หมอลำ	774.	กรรม	804.	กัญแจ	834.	คลอง
745.	หม้อข้าว	775.	กรอก	805.	กุกหลาบ	835.	คลาน
746.	หม้อหุงข้าว	776.	กรอบ	806.	เกลียด	836.	คล้าย
747.	หมาจิ้งจอก	777.	กระดาศ	807.	เกษตร	837.	คลื่น
748.	หมาป่า	778.	กราบ	808.	แก้ง	838.	คลุก
749.	หมุยอ	779.	กรี๊ด	809.	แกว่ง	839.	คลุม
750.	หมู่บ้าน	780.	กลบ	810.	แก๊ส	840.	ควร

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
841.	คว้น	871.	ตลก	901.	น้อยหน้า	931.	เปลี่ยน
842.	ความ	872.	ตลอด	902.	นาค	932.	เปลือก
843.	ควาย	873.	ตลาด	903.	บรรทัด	933.	แปลก
844.	คุณ	874.	ตะครุบ	904.	บริเวณ	934.	แปลง
845.	คุณ	875.	ตะหลิว	905.	บริหาร	935.	ไปรษณีย์
846.	เครื่อง	876.	ตาล	906.	บวช	936.	ผล
847.	เคารพ	877.	ตำบลด	907.	บอล	937.	ผลึก
848.	จุมก	878.	ตำรวจ	908.	บัตร	938.	แผล
849.	จรวด	879.	ตำแหน่ง	909.	บาตร	939.	ฝรั่ง
850.	จระเข้	880.	ตุ๊กตา	910.	บาท	940.	พยาธิ
851.	จริง	881.	ตุ๊กตุน	911.	บุญ	941.	พยาบาล
852.	จักร	882.	เตรียม	912.	โบสถ์	942.	พยายาม
853.	จังหวัด	883.	ถนน	913.	ปฏิญาณ	943.	พรรษา
854.	จันทร์	884.	ถลก	914.	ปฏิบัติ	944.	พรวน
855.	จังหวัด	885.	ถลอก	915.	ประดิษฐ์	945.	พร้อม
856.	เจดีย์	886.	ถวายเป็น	916.	ประเทศ	946.	พราน
857.	เจริญ	887.	ทรง	917.	ประมาณ	947.	พริก
858.	โจทย	888.	ทรีพี	918.	ประโยชน์	948.	พลัง
859.	โจร	889.	ทราบ	919.	ประโยชน์	949.	พัฒนา
860.	ชนิด	890.	ทราบ	920.	ปราบ	950.	พันธุ์
861.	ซอลัก	891.	ทหาร	921.	ปริญญา	951.	พิการ
862.	ชาติ	892.	ทอพีพี	922.	ปรึกษา	952.	พิษ
863.	ชีวิต	893.	ทัพพี	923.	ปรุง	953.	พืช
864.	เซอร์รี	894.	ทิศ	924.	ปล่อย	954.	พุทธ
865.	เชิญ	895.	ทุกซ์	925.	ปลาย	955.	พุทธา
866.	ญาติ	896.	เทป	926.	ปลูก	956.	เพล
867.	ณร	897.	เทวดา	927.	ปัสสาวะ	957.	เพลง
868.	ดนตรี	898.	เทศน์	928.	เปรี้ยว	958.	เพลิง
869.	ตรง	899.	โทษ	929.	เปรี้ยว	959.	เพียร
870.	ตรวจ	900.	รูป	930.	เปรี้ยว	960.	แพทย์

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
961.	ภรรยา	991.	ศึกษา	1021	เสด็จ	1051	หลบ
962.	ภาค	992.	ศูนย์	1022	เสร็จ	1052	หลวม
963.	ภาพ	993.	เศรษฐกิจ	1023	เสาร์	1053	หลอก
964.	มะกรูด	994.	เศษ	1024	แสดง	1054	หลอด
965.	มะขวิด	995.	สกปรก	1025	หญิง	1055	หลัง
966.	มะพร้าว	996.	สงบ	1026	หน่วย	1056	ลับ
967.	มะพร้าว	997.	สงสาร	1027	หนอง	1057	หลาน
968.	มัสยิด	998.	สตรีเบอร์รี่	1028	หนอน	1058	หลาย
969.	มิตร	999.	สตางค์	1029	หน้อย	1059	หลุด
970.	เมฆ	1000	สนาม	1030	หนัก	1060	หลุม
971.	เมตตา	1001	สนุก	1031	หนัง	1061	หวัง
972.	เมล็ด	1002	สบาย	1032	หนาว	1062	หวัด
973.	แมลง	1003	สมเด็จ	1033	หนีบ	1063	หวาน
974.	ยักษ์	1004	สมบัติ	1034	หนูน	1064	หวาน
975.	ยีราฟ	1005	สมบูรณ์	1035	หนุม	1065	हार
976.	รถ	1006	สมมติ	1036	หมด	1066	เหนียว
977.	รส	1007	สมอง	1037	หมวก	1067	เหนียว
978.	ราษฎร	1008	สมาธิ	1038	หมอก	1068	เหม็น
979.	รูป	1009	สมุด	1039	หมอน	1069	เหมือน
980.	โรค	1010	สร้อย	1040	หมอบ	1070	เหยียด
981.	ฤดู	1011	สร้าง	1041	หมิ่น	1071	เหยียบ
982.	ละหมาด	1012	สวัสดิ์	1042	หมาก	1072	เหยียว
983.	วิเศษ	1013	สหกรณ์	1043	หมาย	1073	เหล็ก
984.	วิทย์	1014	สัญญา	1044	หมุน	1074	เหล็อง
985.	เวร	1015	สัตว์	1045	หยอก	1075	แหลม
986.	ศพ	1016	สามัคคี	1046	หยอด	1076	แหวน
987.	ศาสตร์	1017	สำคัญ	1047	หยิบ	1077	องค์
988.	ศาสนา	1018	สำหรับ	1048	หยุด	1078	อุงุ่น
989.	ศิลปะ	1019	สุนัข	1049	หรงอก	1079	อธิบาย
990.	ศิระ	1020	สุหระ	1050	หล่น	1080	อนามัย

บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่	คำ
1081	อยาก
1082	อย่าง
1083	อร่อย
1084	อวัยวะ
1085	อันตราย
1086	อัศจรรย์
1087	อาการ
1088	อากาศ
1089	อาคาร
1090	อาจ
1091	อาจารย์
1092	อาชีพ
1093	อาศัย
1094	อาหาร
1095	อิฐ
1096	อิสลาม
1097	แอปเปิล
1098	ไอศกรีม

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
1	ก ข ไม่กระตึกหู	26	กระพัง	51	กล่าว	76	กึ่ง
2	กฎกติกา	27	กระมัง	52	กล่าวหาญ	77	กึ่ง
3	กฎหมาย	28	กระวีกระวาด	53	กลื่น	78	เก็บ
4	กติกา	29	กระแสพระ ราชดำรัส)	54	กวัดแกว่ง	79	เกลี้ยกล่อม
5	กรรไกร	30	กระหม่อม	55	กว้างขวาง	80	เกลียวคลื่น
6	กระจอยร่อย	31	กราบพูล	56	ก่องกลาง	81	เกลือก
7	กระจริดสิทธิ์ศักดิ์	32	กราบพระ	57	ก้อนเสลา	82	เกลื่อนกลาด
8	กระซอก	33	กริ้ว	58	ก้ออิฐ	83	เกษมศานต์
9	กระดาษ	34	กรี (กรี)	59	กะทัดรัด	84	เกสร
10	กระต่าย	35	กรี (กะ-รี)	60	กะปิ	85	เกียรติ
11	กระต่ายขาเดียว	36	กรุงเทพฯ	61	กะพริบ	86	เกี่ยว
12	กระต่ายตีนตุ่ม	37	กรุณา	62	กะหล่ำปลี	87	แก้ง
13	กระต่ายสามขา	38	ครู	63	กึ่ง	88	โง่ง
14	กระต่าย หมายจันทร์	39	กลไก	64	กันแสง	89	โกรธ
15	กระต่ายแห่เสื่อ	40	กลมเกลียว	65	กัมปนาท	90	โกลี
16	กระตึก	41	กล้วยอ้อย	66	กานท์	91	โหก
17	กระตือรือร้น	42	กลองหนัง	67	การขนส่ง	92	ขณะ
18	กระดาง	43	กลอน	68	การคมนาคม	93	ขนง
19	กระตง	44	กล่อม	69	การงาน	94	ชนิด
20	กระทะ	45	กล่อมเกลตา	70	การ์ตูน	95	ขนาด
21	กระทั่ง	46	กลับ	71	การประมง	96	ขนาดย่อม
22	กระชั้น	47	กลับกลาย	72	กาล	97	ขนุน
23	กระแทก	48	กลัว	73	ภาพสีนู้	98	ข่มเหง
24	กระบุง	49	กล้า	74	กิจกรรม	99	ขม้
25	กระเป่า	50	กลาง	75	กิริยา	100	ขมิ้น

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
101	ขโมย	126	แข็งแรง	151	ความสุข	176	คุ้นเคย
102	ขย่ะ	127	โขมง	152	ควายขวิด	177	คูปอง
103	ขยัน	128	ไขว่ห้าง	153	ค็อกเทล	178	เค้ก
104	ขยับ	129	คงคา	154	ค้อน	179	เครื่องยนต์
105	ขรุขระ	130	คน	155	คอมพิวเตอร์	180	เครื่องร่อน
106	ขลาดเขลา	131	คั่นคว่า	156	คอย	181	เครื่องเล่นวีดิทัศน์
107	ขลุ่ก	132	คนโซ่	157	คะม่า	182	เครื่องญาติ
108	ขวนขวาย	133	คนพาล	158	คะยั้นคะยอ	183	เคลิ้ม
109	ขวกไขว่	134	ครรภ์	159	คัด	184	เคว้งคว้าง
110	ขอโทษ	135	ครอบครั้ว	160	คาคบ	185	เคอะ
111	ขอบคุณ	136	ครั่ง	161	ค่าง	186	แคร่
112	ข้า	137	คร่า	162	ค่างคก	187	แครอท
113	ซ้าย	138	ครราว	163	คางคกขึ้นวอ แมลงปอไล่ตุงตั้ง	188	แคลงใจ
114	ข้าวเหนียว	139	คร่ำครว	164	คาดคะเน	189	แคลเซียม
115	ข้าวเหนียวเปียก	140	คริสต์ศักราช	165	คำประพันธ์	190	โคลงเคลง
116	ชี้ข้างจับ ตักแตน	141	คลอแคล	166	คำราม	191	ช้อง
117	ขึ้นแท่น	142	คล้องแคล้ว	167	คำสาป	192	ฆ่า
118	ขุ่นเคือง	143	คล้องจอง	168	คีย์ข้อมูล	193	โฆษณา
119	เข็นรถ	144	คลอด	169	คีรี	194	งูทะเล
120	เข้มแข็ง	145	คลาไคล	170	คืนเดือนเพ็ญ	195	เงอะงะ
121	เขี้ยวแก้ว	146	คลาดแคล้ว	171	คุกกี้	196	เงีย
122	แห	147	คล้าย	172	คุณค่า	197	เงียบกริบ
123	แข็ง	148	คลุม	173	คุณธรรม	198	จมูก
124	แข็งขัน	149	ควร	174	คุณย่า	199	จรรยาวั
125	แข่งขัน	150	ความ	175	คุณลุง	200	จรรยาวั

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
201	จรด	226	โจ่งแจ้ง	251	ชลนัยน์	276	ซีอิว
202	จรรยา	227	ฉกรรจ์	252	ชลนา	277	ซือสัตย์
203	จรลี	228	ฉกาจ	253	ชลเนตร	278	เซ็งแซ่
204	จรวด	229	ฉงน	254	ชลี	279	เซฟข้อมูล
205	จระเข้	230	ฉลาด	255	ช่วย	280	แซนดวิช
206	จริง	231	ฉลาม	256	ชวา	281	ฎีกา
207	จริงใจ	232	ฉะเชิงเทรา	257	ช็อกโกแลต	282	เผ่าชรา
208	จ็อกแจก	233	ฉันเพล	258	ชักลาก	283	ณรน้อย
209	จอกแทน	234	ฉิ่ง	259	ชันษา	284	ดวงดาว
210	จ้องหนอง	235	ฉุกฉิน	260	ชาดก	285	ดวงเดือน
211	จักตอก	236	เฉโกไวเว้	261	ชานบันได	286	ดวงตะวัน
212	จังหวะ	237	เฉพา	262	ชายฉกรรจ์	287	ดอกบุก
213	จังหวัด	238	เฉลย	263	ชีพ	288	ดอกพุด
214	จัดสรร	239	เฉลา	264	ชีวัน	289	ดั่งเกลือใส่
215	จัดบุทา	240	เฉลียฉลาด	265	ชีวลัย	290	ดารา
216	จันทรา	241	เฉาก๊วย	266	ชีวิต	291	ดารากร
217	จับ	242	โอบ	267	ชื่นชม	292	ดาริกา
218	จ้านง	243	โอบฉาย	268	ชุลมุน	293	ดาวประกายพริก
219	จำวัด	244	โอบ	269	เชิญชวน	294	ดาวฤกษ์
220	จินดา	245	ชนนี	270	เชิดชู	295	ดาชดา
221	จินตนาการ	246	ชนาง	271	แข่ง	296	ด้าแดง
222	เจ็บปวด	247	ชนิด	272	โชคดี	297	ดิน
223	เจรจา	248	ชมพู	273	ไชโย	298	คูหมื่น
224	เจริญ	249	ชมรม	274	ซ่อมเสริม	299	เดินเล่น
225	เจ็ยแจ้ว	250	ชรา	275	ซาฟิยะห์	300	ตกใจ

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
301	ต้นจันทน์	326	ตามรอย	351	ทรงธรรม	376	ทาว์นเฮาส์
302	ต้นตาล	327	ตาล	352	ทรงนีก	377	ทำนองเสนาะ
303	ต้นไทร	328	ตื่นเต็น	353	ทรงยศ	378	ทิม
304	ต้นเสลา	329	ตั้งตั้ง	354	ทรงฤทธิ	379	ทิวแถว
305	ต้นหว่า	330	เตรียม	355	ทรงออก	380	ทิวทัศน์
306	ต้น	331	เต้าดำ	356	ทรวดทรง	381	ทุกขเวทนา
307	ต้มเค็ม	332	เต้านา	357	ทรัพย์สิน	382	ทุกข์
308	ตระหนก	333	เต้าฮวย	358	ทราบ	383	ทุ่งหญ้า
309	ตรัส	334	โต๊ะจีน	359	ทรามวัย	384	ทุ่ม
310	ตราครุฑ	335	ถนน	360	ทราย	385	ทูล
311	ตริตรอง	336	ถนนอม	361	ทรุดโทรม	386	เทเบิลเทนนิส
312	ตลอด	337	ถล่ม	362	ทฤษฎี	387	เทวา
313	ตระ	338	ถลา	363	ท่วม	388	เทวี
314	ตลาด	339	ถลาถลาล้า	364	ทวยหาญ	389	แท็กซี่
315	ตัวดี	340	ถวายเป็น	365	ทหาร	390	แทรก
316	ตะกร้า	341	ถวิล	366	ท่อก๊าซ	391	โทรทัศน์
317	ตะเกียบตะกาย	342	ถิ่นฐาน	367	ท่อฟ้า	392	โทรศัพท์มือถือ
318	ตะโกน	343	เถอะ	368	ทอดพระเนตร	393	ธงชาติ
319	ตะขบ	344	ไถ่	369	ทะนุถนอม	394	ธนบัตร
320	ตะราง	345	ทนาย	370	ทะเลสาบ	395	ธนู
321	ตะวันฉาย	346	ทบทวน	381	ทัศนศึกษา	396	ธรรม
322	ตั้ง	347	ทยอย	382	ทาก	397	ธรรมชาติ
323	ตัวง	348	ทรงเกาะ	383	ทำน้ำ	398	ธาตุเหล็ก
324	ตาชั่ง	349	ทรงเข้าพระทัย ผิด	384	ท้ายซอย	399	ธารา
325	ตาเต็ง	350	ทรงคว่ำ	385	ท้าวไท	400	ธูระ

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
401	เธอ	426	นี้หรือ	451	บ่วง	476	บุตร
402	นกกระสา	427	นี้แหละ	452	บวม	477	เบื้อ
403	นกกาเหว่า	428	เนตร	453	บอก	478	ปกติ
404	นกเงือก	429	เนย	454	บอกใบ้	479	ปกป้อง
405	นกยักษ	430	เนื้อทราย	455	บังคม	480	ปฏิบัติ
406	นกยาง	431	แน่นชนิด	456	บัญชา	481	ปฏิบัติกร
407	นกแสก	432	แนวแน่	457	บันดล	482	ปฏิบัติธรรม
408	นกลิขิต	433	บทบาท	458	บันได	483	ปฏิเสธ
409	นที	434	บทร้อยกรอง	459	บันทีก	484	ปรบมือ
410	นมัสการ	435	บทอาชยาน	460	บันเทิง	485	ประกาย
411	นโยบาย	436	บรรจง	461	บันลือ	486	ประกาศ
412	นักมายากล	437	บรรจุ	462	บันลือลั่น	487	ประคอง
413	นักร้อง	438	บรรเจิด	463	บาง	488	ประชาธิปไตย
414	นักเลง	439	บรรณาธิกร	464	บาตร	489	ประดิษฐ์
415	นั่งฉาน	440	บรรทม	465	บ้านป่า	490	ประดิษฐาน
416	นัดดา	441	บรรทัด	466	บายคล้อย	491	ประเดี้ยว
417	นาคปรก	442	บรรพต	467	บาสเกตบอล	492	ประถมศึกษา
418	นางสนม	443	บรรยาศ	468	บิณฑบาต	493	ประทับ
419	นายพราน	444	บรรยาย	469	บิดา	494	ประพาส
420	น้ำขึ้นให้ รีบตัก	445	บรรลู่	470	บิตุงค์	495	ประเภท
421	น้ำบูดู	446	บรรหาร	471	บิตูเรศ	496	ประมง
422	น้ำมันดิบ	447	บริกร	472	บึง	497	ประมวล
423	นิต	448	บริวาร	473	บุคคล	498	ประโยค
424	นิทรรศการ	449	บริเวณ	474	บุญคุณ	499	ประโยชน์
425	นิทาน	450	บริสุทธิ์	475	บุญบันดล	500	ประลอง

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
501	ประสงค์	526	ปลาواه	551	เป่าขลุ่ย	576	แผ่นดิสก์
502	ประสูติ	527	ปลาอินทรี	552	เปียกโชก	577	แผลง
503	ประเสริฐ	528	ปลาอุก	553	เปียโน	578	ฝรั่ง
504	ประหลาด	529	ปลิว	554	แปรผัน	579	ฝึกฝน
505	ปรักหักพัง	530	ปลุก	555	แปลก	580	แฝก
506	ปรับปรุง	531	ปอง	556	โพรยปราย	581	พงไพร
507	ปรากฏ	532	ป้องกัน	557	โปรดเกล้าฯ	582	พงศประยูร
508	ปราณี	533	ปิยะ	558	ไปยาลน้อย	583	พงศพันธุ์
509	ปราณี	534	ปักเป้า	559	ไปยาลใหญ่	584	พงา
510	ปรารถนา	535	ปักขาศ	560	พงก	585	พญา
511	ปรารถ	536	ปัจจุบัน	561	ผลกระทบ	586	พญาครุฑ
512	ปราศรัย	537	ปัญญา	562	ผลงาน	587	พนม
513	ปราสาท	538	ปั่นปิ้ง	563	ผลักไส	588	พนักงาน
514	ประหลาด	539	ป้าย	564	ผลัด	589	พนาลี
515	ปลอดโปร่ง	540	ป่าละเมาะ	565	ผลาญ	590	พยักหน้า
516	ปลอด	541	ปีศาจ	566	ผลิต	591	พยายาม
517	ปล่อย	542	ป่วยผ่าย	567	ผลิตภัณฑ์	592	พรรคพวก
518	ปลา	543	ป่วยเมฆ	568	ผลิตผล	593	พรรณนา
519	ปลากระสง	544	ปู่แสม	569	ผ้าตาเล็ดงา	594	พร้อม
520	ปลาซีเห่	545	เปรมปรีดิ์	570	ผาสุก	595	พร้อมเพรียง
521	ปลาคูก	546	เปรียบเทียบ	571	ผิดถูก	596	พระกรรม
522	ปลาตะพง	547	เปรียบเปรย	572	ผึ่ง	597	พระเกศา
523	ปลาตีน	548	เปรียบเป็น กระต่ายป่า	573	ผู้ใหญ่	598	พระคงคา
524	ปลาทูนึ่ง	549	เปลี่ยน	574	ผลอ	599	พระจันทร์
525	ปลาปักเป้า	550	เปลี่ยน	575	เผชิญ	600	พระชนนี

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
601	พระดาบส	626	พราก	651	พันธุ์เฒ่า	676	แพร่เพลาะ
602	พระทัย	627	พริ้ง	652	พากเพียร	677	แพศยา
603	พระธรรม	628	พรินทร์	653	พายุ	678	โพ
604	พระธรรมเทศนา	629	พรุ	654	พารา	679	โพยภัย
605	พระนคร	630	พฤติกรรม	655	พาราลิมปิก	680	โพรง
606	พระนาสิก	631	พฤษภาคม	656	พาล	681	ไพโรสตันท์
607	พระเนตร	632	พฤษภ	657	พิเคราะห์	682	ไพเราะ
608	พระบรมมหาราชวัง	633	พลอย	658	พิชซ่า	683	ไพศาล
609	พระบาท	634	ปลั่ง	659	พิธีรตอง	684	ฟ้าใส
610	พระบาทสมเด็จพระนั่ง เกล้าเจ้าอยู่หัว	635	ปลั่งงาน	660	พิภพ	685	ฟุ้งเฟ้อ
611	พระบิดุเรศ	636	ปลัดพราก	661	พิมพ์	686	พุ่มพ่าย
612	พระพุทธรูป	637	ปลัดหลง	662	พืชพันธุ์	687	เฟรนด์ฟราย
613	พระพุทธรูปมหา จักร	638	ปลัด	663	พุทรา	688	ภาค
614	พระมหาลี	639	ปลัดปลา	664	พุดคุย	689	ภาคภูมิ
615	พระราชประสงค์	640	ปลัดปลาชัย	665	พุดปิด	690	ภาคอีสาน
616	พระลักษณะ	641	ปลาง	666	เพ่งพิศ	691	ภาพ
617	พระลักษณะ	642	ปลาปลั่ง	667	เพนียด	692	ภาพเขียน
618	พระศรีรัตนศาสดาราม	643	ปลาสดิก	668	เพราะ	693	ภาษาไทย
619	พระสงฆ์	644	ปลิก	669	เพลง	694	ภิรมย์
620	พระหัตถ์	645	ปลิว	670	เพลายื่น	695	ภูเขา
621	พระองค์	646	ปลักรรรม	671	เพลารถ	696	ภูมิปัญญาท้องถิ่น
622	พระอาทิตย์	647	ปลัชีพ	672	เปล็ดเปล็น	697	ภูวนาย
623	พระอินทร์	648	พวงมาลัย	673	เพิ่มเติม	698	มงคล
624	พริ้งพรุ	649	พัคตร์	674	เพื่อน	699	มณฑา
625	พรา	650	พัฒนา	675	แพร่พันธุ์	700	มดงาน

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
701	มนุษย์	726	มาก	751	ไม่ยวม	776	รถยนต์
702	มนมัย	727	มารดา	752	ยกย่อง	777	ร่มชูชีพ
703	มรคา	728	มารยาท	753	ยวดยาน	778	รวี
704	มรณภาพ	729	มิตร	754	ย่อยสลาย	779	รสชาติ
705	มรตก	730	มิเตอร์	755	ยักซ์	780	รสแซบ
706	มรรยาท	731	มีลาภ	756	ยัติภังค์	781	รสโอชา
707	มฤคมาศ	732	มุ้ง	757	ยั่ว	782	รองเท้า
708	มฤคี	733	มุย	758	ยาพิษ	783	ร้องเพลง
709	ม้วย	734	มุน	759	ยาเกรง	784	ร้องไห้
710	มหัพภาค	735	เมฆ	760	ยิ้มแย้ม	785	ระฆัง
711	มหิศจรรย์	736	เมตตา	761	ยี่ราฟ	786	ระบบนิเวศ
712	มหิงสา	737	เมนู	762	ยุบล	787	ระเบียบ
713	มอเตอร์ไซด์	738	เมล็ด	763	ยุชูป	788	ระมัดระวัง
714	มอมแมม	739	เมาคน	764	เย็นตาโฟ	789	รังสรรค์
715	มะกอก	740	मार	765	เยลลี่	790	รัชกาล
716	มะกะโรนี	741	เมื่อวาน	766	เยอหยิ่ง	791	รัฐธรรมนูญ
717	มะขามป้อม	742	แม่	767	เยาะเย้ย	792	รัฐบาล
718	มะดุก	743	แมงดา	768	เยียม	793	รับประทาน
719	มะพร้าว	744	แมงป่อง	769	เยื่อใย	794	รับสั่ง
720	มะม่วง น้ำดอกไม้	745	แมลง	770	แยม	795	รางวัล
721	มะม่วงหิม พานต์	746	แมลงปอ	771	โยทะกา	796	ราชกิจ
722	มะโรง	747	แมลงวัน	772	รถ	797	ราชสีห์
723	มะแว้ง	748	ไม้กระบอก	773	รถไถ	798	รามเกียรติ์
724	มะเส็ง	749	ไม้กระบอง	774	รถทัวร์	799	ราวี
725	มัทรี	750	ไม่เข้ายา	775	รถเมล์	800	ราศี

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
801	รำพึง	826	ฤาษี	851	เลน	876	วิเคราะห์
802	ริบหรี่	827	ฤาสาย	852	เล่นพนาลี	877	วิตก
803	ริษยา	828	ลบหลู่	853	เล่ห์	878	วิทยาศาสตร์
804	รีโมทคอนโทรล	829	ล้ม	854	เล่า	879	วิธีการ
805	รื่นรมย์	830	ล้มคะมำ	855	เล็กคิ้ว	880	วินัย
806	รุ่งเรือง	831	ลวดลาย	856	เลี้ยง	881	วิบัติ
807	รูปทรง	832	ละคร	857	โลก	882	วิวัฒน์
808	รูปภาพ	833	ละม่อม	858	วงพักตร์	883	วิเศษ
809	รู้ไว้ใช่ว่า ใส่ป่าแบกหาม	834	ละเมาะ	859	วจี	884	วิพาร์
810	รู้อย่างเปิด	835	ละลานตา	860	วรรณคดี	885	วุ่นวาย
811	รู้อะไรไม่รู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอด เป็นยอดดี	836	ละทาน	861	วรรณคดี	886	เว็บไซต์
812	เร่งรีบ	837	ละเอียดย	862	วรรณกรรม	887	เวลา
813	เรียบร้อย	838	ลักษณะนิสัย	863	วรรณคดี	888	แวววาว
814	เรือกอและ	839	लगคน	864	วัฒนธรรม	889	โหวต
815	เรือนปั้นหย่า	840	लगเนื้อชอบ लगยา	865	วัดพระศรีรัตน ศาสดาราม	890	ศรศิลป์
816	เรื่อย	841	लगวัด	866	วัดฤตบ	891	ศศิธร
817	แร่	842	लगวัลย์	867	วันเกิด	892	ศักดิ์ศรี
818	แรด	843	लगธาร	868	วันจันทร์	893	ศัตรู
819	โรค	844	लगพู	869	วันเฉลิมพระ ชนมพรรษา	894	ศัพท์
820	โรงเรียน	845	लगพต์	870	วันพระ	895	ศัลย์
821	ฤกษ์	846	लगลาศ	871	วันพุธ	896	ศิลปะ
822	ฤดู	847	लगคำสิง	872	วันเพ็ญ	897	ศิระชะ
823	ฤทธิ	848	लगมะกอก	873	วันศุกร์	898	ศึกษา
824	ฤทัย	849	लगมะตุก	874	วันเสาร์	899	เศรษฐกิจ
825	ฤษี	850	लगเลข	875	วาดภาพ	900	เศรษฐกิจ

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
901	เศร้า	926	สมาชิก	951	สั่งสอน	976	สาหัส
902	โศกศัลย์	927	สมาน	952	สั่งหาร	977	สำคัญ
903	โศกเศร้า	928	สมุด	953	สั่งจะ	978	สำคัญว่า
904	สกปรก	929	สมุทร	954	สั่งจา	979	สำเนียง
905	สงสัย	930	สรงน้ำ	955	สัญญาจร	980	สำเพ็ง
906	สงสาร	931	สรร	956	สัญญา	981	สำราญ
907	ส่งเสริม	932	สรรพสิ่ง	957	สัญญาณ	982	สำลัก
908	สงัด	933	สรรพสินค้า	958	สัญญาประกาศ	983	สิงขร
909	สง่า	934	สร้างสรรค์	959	สันฐาน	984	สิงโต
910	สถาน	935	สรุป	960	สัตว์	985	สิทธิพิเศษ
911	สถานีรถไฟ	936	สลบ	961	สัตว์ประหลาด	986	สิทธิศักดิ์
912	สถาปนา	937	สลวย	962	สิ้นเครือ	987	สีคราม
913	สถาปัตยกรรม	938	สละ	963	สันติ	988	สีขอให้ความพึง
914	สนอง	939	สลัด	964	สันติธรรม	989	สุขทุกข์
915	สนับสนุน	940	สมรรถด	965	สันนิษฐาน	990	สุขสันต์
916	สนาน	941	สวัสดิ์	966	สัมผัส	991	สุนัข
917	สนุก	942	สว่าง	967	สัมพันธ์	992	สุราษฎร์ธานี
918	สนุกสนาน	943	สว่าง	968	สัมฤทธิ์	993	สุริยวงศ์
919	สบาย	944	สวิตซ์	969	สาคร	994	สุริยัน
920	สมดุล	945	สอดไส้	970	สาปแช่ง	995	สุริยา
921	สมน้ำหน้า	946	สะพัด	971	สามัคคี	996	สูญสิ้น
922	สมบัติ	947	สะพาน	972	สายลับ	997	สู้ยิบตา
923	สมัคร	948	สักครู์	973	สายสร้อย	998	เสงี่ยม
924	สมัครสมาน	949	สังเกต	974	สาวพัด	999	เสด็จ
925	สมัย	950	สังวร	975	สาหร่าย	1,000	เสด็จกลับ

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
1,001	เสด็จเลียบ	1,026	หญ้าแพรก	1,051	หรรษา	1,076	หัตถ์
1,002	เสมอ	1,027	หญิง	1,052	หรือ	1,077	หัตถกรรม
1,003	เสร็จ	1,028	นอนหนังสือ	1,053	หรรษา	1,078	หับ
1,004	เสร็จ	1,029	น้อย	1,054	หลง	1,079	หัวแข็ง
1,005	เสร็จ	1,030	หนังสือ	1,055	หลง	1,080	หัวเราะ
1,006	เสวนา	1,031	หนังสือพิมพ์	1,056	หลงกล	1,081	หาข่าว
1,007	สวย	1,032	หนา	1,057	หลงเชื่อ	1,082	หาทราย
1,008	สวยราชย์	1,033	หน้าฉาน	1,058	หลงไหล	1,083	หาตริตrongมิได้
1,009	เสสรัง	1,034	หน้าชิดเป็นไก่ต้ม	1,059	หล่น	1,084	หิงห้อย
1,010	เสาะหา	1,035	หนาว	1,060	หลง	1,085	หิว
1,011	เสีย	1,036	หนาวแล้ว	1,061	หลอกลวง	1,086	หิวข้าวจนตาลาย
1,012	เสีย	1,037	หนึ่ง	1,062	หลังไหล	1,087	หุ่ผึ่ง
1,013	เสื่อมโทรม	1,038	หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์	1,063	หลับ	1,088	หุ่ผาด
1,014	แสดง	1,039	หมดกัน	1,064	หลาน	1,089	เหงา
1,015	แสม	1,040	หมดหมู่	1,065	หวนหวน	1,090	เหตุการณ์
1,016	สร้าง	1,041	หม้อ	1,066	หวาดกลัว	1,091	เหตุผล
1,017	แสง	1,042	หมอน	1,067	หวน	1,092	เห็น
1,018	โสกา	1,043	หมอนไหม	1,068	หวนแหว	1,093	เห็นข้างขึ้น ขึ้นตามข้าง
1,019	โสม	1,044	หมัน	1,069	หูดหวิด	1,094	เห็นเหนื่อย
1,020	ทกล้ม	1,045	หมันไส้	1,070	หอย	1,095	เหนอะหนะ
1,021	หอยเหงา	1,046	หมาป่า	1,071	ห้อยท้าย	1,096	เหนียวแน่น
1,022	หงาย	1,047	หยากไย่	1,072	หอยแมลงภู	1,097	เหม็น
1,023	หงุดหงิด	1,048	หยาม	1,073	หอยสังข์	1,098	เหม็นด
1,024	หญ้า	1,049	หยิง	1,074	ห่อหมก	1,099	เหมาะสม
1,025	หญ้าคา	1,050	หยิบ	1,075	หักโหมโรมรัน	1,100	เหมือน

บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ	คำที่	คำ
1,101	เห้ยเรือน	1,126	อบอูน	1,151	อ่าง	1,176	อีมล
1,102	เหยียบ	1,127	ออย่า	1,152	อาจ	1,177	อีสาน
1,103	เหยื่อ	1,128	ออยาก	1,153	อาจิน	1,178	อิ่งอ่าง
1,104	เหล็กเพชร	1,129	ออย่าง	1,154	อาเจียน	1,179	อูกอจ
1,105	เหลวไหล	1,130	ออยู่	1,155	ออาษา	1,180	อุดลุด
1,106	เหลียวหลัง	1,131	อรอย	1,156	ออาษาไนย	1,181	ออุทยาน
1,107	เหลื่อ	1,132	อวยพร	1,157	ออาซีฟ	1,182	อูทร
1,108	แหว	1,133	ออกอากาศ	1,158	อ้าปาก	1,183	อูบตีเหตุ
1,109	แหงน	1,134	ออกอูบาย	1,159	ออาพาร	1,184	อูบาย
1,110	แหง	1,135	ออทิสติก	1,160	ออาเทศ	1,185	อูโบสด
1,111	แหย	1,136	อออนโยน	1,161	ออาภรณ์	1,186	อเอกลักษณ
1,112	แหวะ	1,137	อ้อยอิ่ง	1,162	ออารมณ	1,187	อเอ็นดู
1,113	แห่แหน	1,138	ออะไร	1,163	ออาร์ญ	1,188	อเอมโอช
1,114	ใหญ่	1,139	อัชณา	1,164	ออารี	1,189	อเอย
1,115	ไหลหลง	1,140	อัญประกาศ	1,165	อ้าว	1,190	อเอร็ดอรอย
1,116	องค	1,141	อัตโนมติ	1,166	ออาวรรณ	1,191	อเอปเปิล
1,117	องอจ	1,142	อธยาศัย	1,167	ออาศรม	1,192	อเอโรบิก
1,118	องุ่น	1,143	อันตราย	1,168	ออาศัย	1,193	อโอกาส
1,119	อดสู	1,144	อับดุลเลาะห์	1,169	ออาสา	1,194	อโอเค
1,120	อดออม	1,145	อปลักษณ	1,170	ออาหรรบุฟเฟต	1,195	ออิ่ง
1,121	อธิบาย	1,146	อัยกา	1,171	ออำนาจ	1,196	อโอรส
1,122	อนันต์	1,147	อัสเจรีย	1,172	ออำมาตย์	1,197	อโอรสา
1,123	อนาคต	1,148	ออาการ	1,173	ออดออด	1,198	อโอลิมปัส
1,124	อนูรักษ์	1,149	ออากาศ	1,174	ออดเอื่อน	1,199	อโอลิมปิก
1,125	อนุสรณ	1,150	ออากาศยาน	1,175	อินเตอรเน็ต	1,200	อไอ้เอ้วีหรรราย
1,201	ไอศกริม	1,203	อฮัลไหล	1,205	อแฮกกัน		
1,202	ฮาบฮาบ	1,204	ฮาชานะฮ	1,206	อไอ้เอ้วีหรรราย		

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2550 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา
- พ.ศ.2554 อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. 2555 – 2556 อาจารย์พิเศษ สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
- พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. 2558 – 2559 อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ศูนย์การเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
เลขานุการโปรแกรมวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- พ.ศ. 2561 หัวหน้าฝ่ายบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- ปัจจุบัน ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริการวิชาการและกิจการพิเศษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ประธานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลงานวิชาการ

กมลทิพย์ สมบูรณ์พงษ์ นิตาริน จุลวรรณ และวิภาพรรณ นำอุทิศ. (2560). “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพูด” ใน เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. สงขลา: บรรณการพิมพ์.

นิตาริน จุลวรรณ. (2557). คำลงท้ายภาษาถิ่นใต้ : กรณีศึกษาอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาไทยสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. (2559). เอกสารประกอบการสอนภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. (2560). วาทการสำหรับครู. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

